

Nummer 5
September-oktober
2022

In deze uitgave:

• De gemeente, het lichaam van Christus• Identiteit en openheid• De brief van Paulus aan de Filippenzen (3)• 'Dit zal ik nooit vergeten'- getuigenis• 'Goud vanouds' – toespraken	• De gevolgen van rechtvaardig zijn• De brief van Judas (5)• Tranen met tuiten• Zelfreflectie• Reality Check! - Jeugdruwbriek

INHOUDSOPGAVE

- 2 Colofon
- 3 Van de redactie
- 3 De gemeente, het lichaam van Christus (1) - Cees Visser
- 7 Een kaartje naar Henk van Pagee
Van de pioniers:
- 8 Identiteit en openheid (1) - Henk Lijzenga
- 11 De brief van Paulus aan de Filippenzen (3) - J.E. van den Brink
- 13 'Dit zal ik nooit vergeten': Oma loopt weer 'los' - Gerry Velema
- 14 'Goud vanouds' - bijzondere studies van Jaap Visser
- 14 Filmpje heilige Geest - Henk Verbeek
- 15 Jeugdtribune: Reality Check! - Zeina Bassa-Dafesh
- 16 De gevolgen van rechtvaardig zijn – Christiana van de Velde
- 19 Gedicht Want jij bent niet alleen - Hanny Laurita
- 19 De brief van Judas (5) - Ronald Kemp
- 21 Tranen met tuiten - Paul de Groes
- 23 Zelfreflectie - Eljakim Nuijten
- 24 Liederen: om te luisteren of te leren - Henk Verbeek

DE WEBSITE BIJ DIT BLAD

Dat is: <https://www.hoger-op.nl>

De extra [artikelen](#) van de redactie op de website geven een duidelijk inzicht wat het volle evangelie is. Ook het digitale blad 'Hoger-op' is te vinden onder [Magazine](#) in PDF-vorm. [Gemeenten](#) die achter het volle evangelie staan, zijn te vinden onder dát kopje met hun websites en onder [Links](#) staan een aantal onafhankelijke websites.

Er is een zoekfunctie om d.m.v. een trefwoord in de artikelen te vinden waar je naar zoekt. Als je een reactie wil geven op de site kan dat via button [Contact](#). Nadat de reactie gecheckt is, plaatst de beheerder/vormgever van de site, Henk Verbeek, hem eronder.

WEBSITES

Die ondersteunend zijn voor het volle evangelie en de boodschap van het Koninkrijk der hemelen:

- <https://www.hoger-op.nl/gemeenten>
- <https://www.hoger-op.nl/links>

MEDEDELINGEN

- **Uiterste datum indienen kopij voor no. 6 van november-december 2022 is 05-11-2022.**
- *Soms kan een bijdrage blijven 'overstaan' voor het volgende nummer wegens ruimtegebrek.*
- In het volgende nummer o.a. artikelen van Dick Tom, Jan de Jong, Lauris van Eekeren, Piet Guijt, Jildert de Boer en gedichten van Altine Bramer en Peter Annotee.

COLOFON

Doelstelling

'Hoger-op' is een blad voor geloofsopbouw, verdieping en evangelisatie. Het wil een bijdrage geven:

- Aan de *samenbinding van gemeenten* die de boodschap van het 'volle evangelie' (dat wil zeggen: het *volledige* evangelie) willen uitdragen.
- Daarnaast geeft het *impulsen voor de persoonlijke geloofsgroei* van jong en oud.
- We beogen de *verbreiding van het evangelie van het Koninkrijk van de hemelen* (= de hemelsferen), ook buiten de directe, eigen kring.

Vanuit de volheid van het evangelie willen we een boodschap uitdragen die het *inzicht in Gods Woord verdiept*. Het biedt een *stimulans om Jezus na te volgen* in de dagelijkse praktijk door in eigen leven *'hogerop' met de Heer* te komen.

Digitaal magazine

'Hoger-op' is een gratis digitaal blad. U kunt meer adressen ervoor opgeven via redactie@hoger-op.nl die interesse (kunnen) hebben het te ontvangen. Het wordt naar een aantal volle evangelie gemeenten gestuurd en het is onze wens dat het *intern doorgemailld wordt naar de gemeenteleden*. *Hiervoor vragen we de 'goodwill' van een leidinggevende of contactpersoon*.

Het blad verschijnt om de twee maanden (6x per jaar) en het heeft een omvang van 24 pagina's.

Ontvangt u het blad niet van een contactpersoon in een gemeente, dan kan het blad *persoonlijk* aangevraagd worden. Door de publicatie als pdf op de website <https://www.hoger-op.nl> (met een link voor de ontvangers *per e-mail*) kan het gemakkelijk worden doorgestuurd naar andere christenen met wie je contacten onderhoudt en/of in gesprek bent. Al verschenen nummers zijn terug te vinden op de website. Er wordt ook op sociale media, met name op facebook, bekendheid aan gegeven.

Redactie: Jildert de Boer

Vormgeving: Henk Verbeek

Verantwoording en copyright

Elke auteur draagt de verantwoordelijkheid voor zijn/haar artikelen en de redactie is verantwoordelijk voor de publicatie ervan. De link naar de pdf van het blad op de website kan vrij doorgezonden worden via de e-mail. Bij overname van artikelen: *graag bronvermelding*.

Correspondentieadres

Jan Azn. Leeghwaterstraat 6

3841 KC Harderwijk

Tel. 06-27269342;

E-mail: redactie@hoger-op.nl

Verandering in verschijning van Hoger-op

Met het volgende nummer van Hoger-op november-december 2022 zit de eerste jaargang van ons gratis, digitale magazine erop. Na het nulnummer als een soort proef in december 2021 zijn er dan in 2022 zes nummers van 24 pagina's uitgebracht. Regelmatig ontving ik signalen: "Kan Hoger-op wat dunner worden? Want ik kom er niet doorheen!" Maar ook: "Kan Hoger-op niet elke maand uitkomen?" *Met 2023 in aantocht hopen we het blad 11x per jaar te publiceren* (met een combinummer in juli-augustus). *Qua omvang houden we 18 pagina's aan*. Per saldo is dat 36 pagina's per twee maanden, dat is anderhalf keer meer inhoud dan nu, maar het voordeel is wel dat het lezen zo meer gespreid wordt bij het elke maand uitkomen (de bedoeling is rond de 15^e van de maand).

Redactie en medewerkers doen hun uiterste best, om er een gevarieerd blad van te maken met 'voor elk wat wils': van studieartikelen tot gedichten, getuigenissen, filmpjes en liederen. Ieder zal niet alles lezen, maar velen lezen zeker wat van hun gading is. De een spreekt dit aan en de ander dat. Waar we op mikken is wel op lezers die geestelijk een *honger en dorst hebben naar meer van de Heer*. Ik denk aan de woorden "Zie er komen dagen, spreekt de Heere HEERE, dat Ik *honger* in het land zal zenden; geen honger naar brood, geen dorst naar water, maar *om de woorden van de HEERE te horen*" (Amos 8:11). Het is een tijd waarin ieder het druk lijkt te hebben en daardoor wordt er minder gelezen. Te midden van dat alles is het van belang duidelijke keuzes te maken en prioriteiten te stellen voor verdieping van ons leven met de Heer! We geven toe, dat het bij sommige artikelen soms flink 'herkauwen' is, maar dan heb je ook geestelijke inhoud te pakken, voedsel om je in je leven te helpen 'hogerop' met de Heer te komen!

Dat is niet iedereen gegeven, want wie wil dit nog in deze tijd? We weten dat de hoge weg door de hemelse gewesten tegelijkertijd de smalle weg is die weinigen vinden. Hoewel in de zichtbare wereld vaak 'een overblijfsel', maakt ons dat niet gelaten of passief. *We mogen door de volheid van Gods genade een boodschap hebben die ons steeds weer moed geeft in deze eindtijd en die ons voortdurend enthousiast en blij maakt. We geloven dat wat de Heer door Zijn Woord in ons heeft gelegd er ook uitkomt*. Daarom verlangen we ernaar om dat wat we ontvangen hebben ook door te geven en uit te delen. Er is niets moeilijks aan om Hoger-op met een paar simpele muisklikken via de e-mail door te sturen aan mensen die erdoor in hun geloof kunnen worden opgebouwd.

In 2023 willen we doorgaan om te publiceren uit de nalatenschap van broeder J.E. van den Brink, namelijk beknopte aantekeningen bij die brieven van de apostelen die nog niet in boekvorm verschenen zijn. Tevens hopen we vanaf januari 2023 een voorzichtig begin te maken met het publiceren van de studies van Cees Visser over het Oude Testament. Deze namen in 2002 een aanvang en inmiddels zijn er in Breda 156 studies hierover gehouden (vanaf OT-149 ook te volgen op video). We zijn blij dat zuster Corrie Kuster-Dijk uit Noordwijk bereid is ons te helpen met het uittypen van de mp3's!

Voor suggesties over Hoger-op houden we ons aanbevolen.

Jildert de Boer

DE GEMEENTE, HET LICHAAM VAN CHRISTUS (1)

Naar een toespraak van Cees Visser op de Contactdag van 2016-03-19 (uitgetypt door Corrie Kuster, bewerkt door de red. en nagekeken door Cees zelf) die we in twee delen plaatsen.

Het plan van God

We gaan samen uitwisselen en nadenken over dat prachtige plan van God, met name over de gemeente, het lichaam van Christus, zoals Paulus het noemt in 1 Timotheüs 3:15 ***"de gemeente van de levende God, een pijler en fundament van de waarheid."*** De gemeente behoort tot Gods plan en vormt daar een fundament, een pijler van, en dat is geweldig! God heeft ons geschapen om gemeente te zijn. Een mensheid onder één hoofd verenigd, van één geest doordrenkt. Paulus zegt dat in Efeziërs 1:10: ***"om, ter voorbereiding van de volheid der tijden, alles wat in de hemelen en op de aarde is onder één hoofd samen te vatten, Christus."*** Paulus weet dan wie de Christus is: Jezus. Hij weet ook dat er heel veel eeuwen al voorbijgegaan zijn, waarin dat geweldige geheimenis van God niet tevoorschijn is gekomen.

De Christus

Als er geen zondeval geweest zou zijn, geen rijk der duisternis mensen tot zonde zou hebben verleid, dan zou er vanaf het eerste mensenpaar en hun kinderen en al hun nageslacht een gemeente ontstaan zijn. Dit als een logisch gevolg van het paradijselijke waarin de mens door God is geschapen. God heeft van aanvang af bedoeld dat mensen één zijn met elkaar, individuen verbonden door Hem, in Hem, rondom Hem, bij Hem. En dat zij vervuld worden met de Geest van Hem. Onder leiding van de Gezalfde, het hoofd van die mensheid, de Messias, de Christus. Adam is daar niet aan toe gekomen. Dat is tragisch. Daarmee is Gods plan en

het hele denken daarover min of meer in de ijskast gekomen. Die wijsheid van God is verborgen gebleven, zegt Paulus. Het heeft geduurd tot Jezus, tot er weer een Christus uit de mensheid tevoorschijn kon komen, voordat het plan van God rondom de gemeente gestalte kon krijgen.

Christus bouwt de gemeente

Jezus begint met iets waar Adam al aan had mogen beginnen. Jezus zegt, als Hij in Caesarea-Filippi door de discipelen herkend wordt als Christus, en die Hem belijden als Christus: *“Op deze petra zal Ik Mijn gemeente bouwen”* (Mat. 16:16-18). Op mensen die dit zien en dit van God ontvangen hebben, ga Ik een gemeente bouwen. Petrus, jij bent daar een van de eersten van. Met mensen zoals jij ga Ik een gemeente bouwen. Jezus ziet wat God met mensen van plan is.

Het werk van Jezus Christus: onze positie in de hemel

Hij wil die mensen daarvoor voorbereiden door ze eerst te verlossen uit de macht en greep van duisternis en dood, waarin ze terecht zijn gekomen. Hij wil ze wederom geboren laten worden en ze een nieuw leven geven, om ze daarna te vervullen met Gods heilige Geest. Daar moest wel het een en ander voor gebeuren. Dat heeft Jezus ook gedaan. Hij heeft dat evangelie niet alleen gepredikt en het heil in het vooruitzicht gesteld. Hij heeft dat heil ook mogelijk gemaakt. Hij is gestorven voor onze zonde en heeft het daardoor mogelijk gemaakt voor elke mens die in Hem gelooft, om uit de dood weg te komen en in het leven met Hem geplaatst te worden. Hij krijgt een plaats in Christus, in Gods Koninkrijk, voor Gods troon, een hemelse positie met ongekende, nieuwe mogelijkheden, waarin dan ook het gemeente-zijn mogelijk wordt *vanuit de hemel*. Je kunt gemeentewording op aarde proberen, maar dat wordt niets. Vanuit de hemel is het mogelijk, vanuit je positie in Christus is het mogelijk. Vanuit alles wat Jezus door Zijn werk aan genade heeft geopenbaard. Op de pinksterdag zie je het gebeuren, dan daalt Gods Geest

neer en vervult daar 120 mensen die eendrachtig bijeen zijn: de gemeente van God wordt geboren, de gemeente van Christus krijgt gestalte. Honderdtwintig mensen, vervuld van één Geest en samen onder één hoofd! Op diezelfde dag komen er nog eens 3000 bij. Zo groeit de gemeente, en dat gaat door tot op de dag van vandaag.

Het geheimenis van Christus is de gemeente

Paulus noemt dat in Efeziërs 3:4 *“het geheimenis van Christus”*, een verborgenheid. Hij wil dat wij ons een beeld vormen van zijn inzicht in het geheimenis van Christus. God wil het niet verborgen houden, de vijand van mensen en God houdt het verborgen. Jezus wil het openbaren, ontsluiten, openen, opdat er een gemeente gebaard zal worden. *Een gemeente waar mensen op een bijzondere wijze met elkaar verbonden zijn, zoals God van aanvang af*

heeft bedoeld en nu door het werk van Jezus opnieuw mogelijk is geworden. Ze mogen één worden met elkaar, en één worden in zichzelf. Ze mogen onder leiding van Jezus een einde maken aan elke vorm van verdeeldheid, innerlijk en onderling.

Langs de weg van herstel naar het doel

Mensen zijn niet meer één, dat is wel de Ausgangssituatie. Ze zijn innerlijk verdeeld geraakt en behoorlijk ook. Je wedergeboorte brengt niet direct een einde aan de verdeeldheid in je hart. Vergeving van zonde maakt je los van de dood, geeft je leven in Christus. Maar dan is nog heel wat nodig aan verdere bevrijding, aan genezing, herstel en aan ontwikkeling, om innerlijk één te worden, zoals Jezus één is en de Vader één is, zoals zij samen één zijn, voortdurend doordrongen van dezelfde Geest, alle vermogens in eenheid functionerend. Zo mag het met ons als mensen in Christus gaan worden, bewust levend in twee werelden tegelijk. Een leven vanuit de hemelse werkelijkheid, tevoorschijn komend in alles wat we hier op aarde doen. Als mensen dat met elkaar zoeken, dan kan de Heer ook in die mensen onderling iets bewerken dat meewerkt aan dat innerlijk herstel.

Verdeeldheid door autonome houding en opstelling

Want alléén, op jezelf, kom je er niet. Het einddoel van het geloof wordt bewerkt in de gemeente, in Zijn lichaam. Het is wondermooi dat wij als mensen leden mogen worden van het lichaam van Christus. Een verband wat zijns gelijke in deze wereld niet heeft. Er zijn wel allerlei organisaties, die mensen laten samenwerken, die een bepaald doel najagen en dat vaak ook wel ten dele bereiken, maar daar is ook allerlei geharrewar, verdeeldheid en gedoe. Leiding die niet geaccepteerd wordt, of die opgelegd wordt: heersen vanaf boven, in plaats van dragen met elkaar.

Er zijn unies opgericht en verenigingen gevormd, broederschappen in het leven geroepen. Allemaal misschien wel met het oog op dat éne doel. Maar het lukt niet. Het kan alleen in het lichaam van Christus, maar ook daar wordt het bevochten en is het niet automatisch of als vanzelfsprekend. Ook in de gemeente van Christus zit de verdeeldheid - het autonome - er diep in. Zodra mensen samen met andere mensen zich met elkaar verbinden, zich organiseren, speelt die innerlijke verdeeldheid op, ook in gemeenten.

Gods Geest bewerkt innerlijke en onderlinge eenheid

Daarom laat Jezus zijn gemeente in stappen tot ontwikkeling komen. Hij geeft ons eerst de mogelijkheid om in plaatselijk verband gemeentevorming te gaan beleven, met zicht op Zijn bedoeling en mogelijkheden. Gemeente-zijn gaan beleven in plaatselijke gemeenten. Te overzien, met een groep mensen, die groter is dan twee of drie. De grootte van de groep is eigenlijk niet belangrijk. In kleine plaatselijke gemeenten kun je dezelfde problemen tegenkomen als in

grotere plaatselijke gemeenten. Denk niet dat je dat met een kleine gemeente de problemen elimineert en in een grote gemeenten de problemen opzoekt. Het zit in mensen, het verdeelde zit nog in ons. Het zijn innerlijke conflicten, die in de omgang met elkaar tot problemen kunnen leiden en ook al heel vaak hebben geleid.

Plaatselijk gemeente worden is niet niks. Als dat werkelijk in de hemel tot stand komt, is dat een groot wonder van God, een geweldig werk van Jezus Christus. Eigenlijk iets buitengewoons, dat uniek is. Je komt het in de wereld om ons heen gewoon niet tegen. *Jezus maakt je één in jezelf en één met elkaar.* Dat één worden met elkaar is nodig voor het één worden in jezelf. En ook andersom: de innerlijke eenwording is nodig om onderling één te worden. Dat werkt op elkaar in, dat is een verband, een werking van Gods Geest in en tussen mensen. Jezus geeft ons mogelijkheden om dat geheimenis van Christus, dat gemeente-zijn, te gaan ontdekken en te gaan beleven in plaatselijke verbanden. We hoeven dus niet gelijk met de hele wereld aan de slag te gaan, maar het eerst in eigen plaats, in onze eigen omgeving gaan ontdekken, gaan zoeken, gaan beleven en daarin geweldige dingen met de Heer gaan ervaren!

Een plaats in Zijn lichaam via waterdoop en Geestesdoop

Plaatselijke gemeente-zijn is *meer* dan een groep gelovigen die bij elkaar komt. Dan kun je samen zingen, iemand kan een inleiding geven, je kunt er met elkaar over doorpraten en met elkaar bidden. Misschien elkaar ook nog een zegen meegeven en dan weer uit elkaar gaan. Maar daarmee is er nog geen gemeente ontstaan.

Gemeente-zijn is een verband, met een commitment, met een verbinding die in hemel en op aarde blijkt. Met onze waterdoop geven wij onszelf niet alleen aan Jezus, getuigen we niet alleen dat we met Hem zijn opgestaan tot een nieuw leven. Maar belijden we ook dat we onze plaats willen innemen in Zijn lichaam. Op de pinksterdag worden 3000 mensen gedoopt die worden ingevoegd in de gemeente te Jeruzalem. Daar gebeurt wat, daar ontstaat wat. Met het dopen in water voeg jij je in het lichaam van Christus, de gemeente. Met de Geestesdoop beantwoordt Jezus dat en geeft Hij jou door die Geest in de hemelsferen een plaats in Hem, in dat geheel van Zijn lichaam, naar de plaats die God jou daarin wil geven. Dat lid worden van een plaatselijke gemeente is dus niet zomaar wat; het is een hemelse werkelijkheid die je op aarde concreet gestalte mag geven. Zodra een groep mensen dat ziet, dat wil en dat van de Heer verlangt, kan het 'gemeente-zijn' ontstaan, kan er sprake zijn van een 'gemeente-in-wording'.

Van God gegeven leiding

Dan geeft God daarin ook leiding, van God gegeven leiding. Mensen met een ambt, mensen die aan de verdere ontwikkeling van het gemeente-zijn vorm, richting en leiding mogen geven. De Bijbel spreekt over oudsten, opzieners,

herders: drie woorden voor één ambt, het ambt van oudste/ouderling. Presbyter in het Grieks. Zij mogen met elkaar als oudstenraad de gemeente voorgaan. Zij hebben daarin een gezagspositie die zich beperkt tot de gezagskring, tot de mensen die zich in die gemeente voegen, deel willen uitmaken van dat proces in die plaatselijke gemeente, en samen met elkaar gericht willen blijven op de vorming van een lichaam onder leiding van Jezus Christus. Op het openbaar worden van Gods wil met hen in dat samenzijn.

Mensen als gaven in de gemeente

Jezus maakt dat mogelijk en wij mogen daarvoor kiezen. Jezus bevestigt dat en zo mogen wij daarin doorgaan. Zo mag een plaatselijke gemeente gaan groeien. We mogen nieuwe mensen uitnodigen, die mogen horen, proeven en smaken. Ook zij mogen tot geloof komen en zich laten dopen in water. Ook zij mogen de doop in de heilige Geest ontvangen en hun plaats in die gemeente innemen. Elk mens die zich in een plaatselijke gemeente voegt, mag als een gave aan de gemeente gaan functioneren: als een van God gegeven mens. Met mogelijkheden, talenten, en alles wat in hem aanwezig is door Gods Geest bekrachtigd en doorstroomd. Niet om zichzelf daarmee te profileren, maar ten bate van het geheel, door anderen daarmee van dienst zijn. Ieder mens is een gave. Dat kan zich op allerlei manieren uiten: profetisch, dienend, muzikaal, leidinggevend aan kinderen, jeugd, in prediking, onderricht, pastoraat. En noem maar op. Gaven van mensen die samen met de ambten in de gemeente een geheel mogen vormen, waarin Gods plan met mensen tevoorschijn mag komen. Een plaatselijke gemeente: iets heel kostbaars, maar ook iets kwetsbaars.

Het gaat niet vanzelfsprekend goed

Ieder lid is een gave: aanvaard door God en geliefd door God. En de bedoeling daarvan is ook: aanvaard en geliefd door de andere leden. We prediken 'aanvaarding' in de gemeente, maar het is niet vanzelfsprekend, het gaat niet automatisch. Soms kun je je nog wel eens 'bekeken' voelen of je wel eens niet zo 'aanvaard' weten in de gemeente. Misschien doe je nog wel eens hele rare dingen. Dat gebeurt. Omdat we nog in ontwikkeling zijn, kan het en mág het ook nog wel eens gebeuren dat het niet helemaal goed gaat, dat mensen nog wel eens even 'uit de bocht vliegen.' Als je dan maar - vanuit de aanvaarding van Heer - met elkaar ziet dat het 'uit de bocht gevlogen' is, zonder veroordeling of verwijt naar diegene toe die dat probleem heeft veroorzaakt. En - levend vanuit de genade en liefde van de Heer - samen wil nadenken over dingen die in de gemeente nog niet werken, of niet aanwezig zijn, of eigenlijk niet meer zouden moeten plaatsvinden. Ook in een oudstenraad kan het gebeuren dat je onenigheid krijgt. Zelfs over natuurlijke dingen, terwijl je geestelijk hetzelfde wilt.

Dat je als het ware ‘tegenover elkaar’ komt te staan. Hoe kan dat?

Werkingen uit het rijk der duisternis onderkennen

Dat moet je dan niet proberen op te lossen door ‘mediation’ of iets dergelijks, maar het gaan benaderen vanuit de hemel, vanuit Gods Koninkrijk: wat is hier aan de hand, wat zet ons tegen elkaar op als er verdeeldheid openbaar komt, welke werkingen uit het rijk der duisternis zijn hier bezig? Dát moet tevoorschijn komen. En dat mag je positief duiden, want dan kan het in het licht van Gods Koninkrijk aangepakt worden, kan het achtergelaten, gepasseerd worden. Ook al kom je dan in aanraking met krachten die dat niet willen. Er is niet alleen een geheimenis van Christus, dat Jezus wil openbaren en uitwerken, maar ook een ander geheimenis, **het geheimenis van de wetteloosheid** - Paulus schrijft erover in 2 Thessalonicenzen 2. Hoewel dat geheimenis voor heel veel mensen verborgen wil blijven, komt het bij de verdere vorming van de gemeente steeds meer in beeld. Dat wetteloze, weerspannige begint al heel vroeg; het is de basis van de eerste zonde. Het drijft Adam en Eva het paradijs uit, het zet Kain aan om Abel te doden, het bewerkt een geestelijke ‘explosie’ tijdens de torenbouw van Babel. Het volk dat zich samen wil inzetten voor iets gemeenschappelijks, wordt op dat moment helemaal uit elkaar gejaagd in allerlei talen: de verwarring en verdeling bij de toren van Babel. En die werkingen blijven actief tot in het boek Openbaring. Je leest erover in hoofdstuk 18 en 19. Die geest van Babel heerst nog steeds: hij verwacht mensen en drijft ze uit elkaar.

Grootvorsten tegenover ons

Die destructieve machten en krachten komen op de gemeente-in-wording af: ‘goden’ en ‘heren’ in menigte die zich in de gemeente van Jezus Christus willen manifesteren. Voor ons is er maar **één God en één Heer, Jezus Christus** (1Kor. 8:6) die ons voorgaat op de weg. Maar je komt die anderen tegen als je *de Heer* en *de God* volgt. Koningen van Babel, geesten, grootvorsten; sommigen noemen zich koningin, de koningin des hemels. Het zijn er velen. Ze proberen op elk terrein, in alle volken, stammen en in alle culturen hun stempel te drukken. Als mensen bij elkaar komen in een gemeente lopen die machten aanvankelijk mee. Ze komen tevoorschijn wanneer Jezus mensen aaneensluit in Zijn gemeente en wil vervullen met Zijn Geest. Waar Hij als hoofd van zijn lichaam wordt geëerbiedigd en gevolgd, willen zij hún kop opsteken en zich verzetten. Openbaring 13 laat het zien: de koppen van het beest uit de zee - beeld van de antichristelijke geest - komen dan boven water. Je krijgt met anti-gemeentelijke werkingen te maken die lijnrecht tegen Gods plan met de gemeente ingaan. Daar loop je in de groei en ontwikkeling van de gemeente tegenaan. Wat staat je dan te doen?

Wat gebeurt er in jouw ‘eigen hemel’?

Wat gebeurt er in de hemel bij jezelf in zo’n situatie? Het is allereerst aan de orde om bij jezelf naar binnen te gaan. Om onder leiding van de Heer, en mogelijk in samenspraak met mensen rondom je, te ontdekken wat zich daar verborgen heeft gehouden en zich nu manifesteert. Om het dan ook te benoemen, er bovenuit te komen en eruit weg te trekken. Door het in de naam en de kracht van Jezus uit je leven te verwijderen. Dat is overigens niet een kwestie van ‘even voor je laten bidden’ en ‘klaar is Kees’. Nee, dan kan Cees beginnen, letterlijk...

Na bevrijding kun je beginnen met wegtrekken uit het patroon dat je nog niet eerder zo duidelijk had gezien. Het is geen schande om die patronen en de verkeerde werkingen erin te ontdekken, als je er in het licht van de Heer zicht op krijgt. Werk met de genade waarmee de Heer in je leven wil doorwerken. En daarmee in de plaatselijke gemeente waarvan je deel uitmaakt, wil doorwerken.

Wat een opdracht om dat (samen) in te gaan vullen. In elk verband binnen de gemeente willen die koppen zich manifesteren, maar de Heer wil zijn goede werk in ons ook voortzetten. Jezus opent daartoe de zegels van de boekrol en nodigt ons uit om Hem te volgen. Hij gaat ons voor op een wit paard en wij mogen Hem volgen op witte paarden. Hij laat ons daarbij ook die andere ruiters zien die tegen ons optrekken: op een rood, zwart en vaal paard. Hij gaat ons voor en wil ons door al die weerstanden heenvoeren. Hij wil ten volle openbaar komen in je leven en in dat van je broeder en zuster in de gemeente. We zitten midden in dit proces, je kunt er allemaal iets van herkennen. In de plaatselijke gemeente en de kleinere verbanden *binnen* die plaatselijke gemeente kun je de werkingen en mogelijkheden van de Heer zien, alsook de tegenwerkingen vanuit de vijand.

Het gezin is een gemeente in het klein

Wat bedoel ik? In onze gemeenten zijn veel gezinnen. Dat is ook van aanvang af door God bedoeld. Om kinderen in een gezin geboren te laten worden, bij ouders die hen met liefde en zorg omgeven. Om ze in het gezin tot volwassenheid te brengen, waarna ze ook zélf weer een gezin kunnen gaan vormen. Al die gezinnen zouden met elkaar verbonden blijven in die steeds groter wordende gemeente. Het gezin maakt dan deel uit van een groter verband. Een gezin is een gemeente *in het klein* en een gemeente is het gezin *in het groot*. Paulus noemt de gemeente **het huis(gezin) van God** (1 Tim. 3:15). Ook in een gezin zijn banden en pezen werkzaam, denk bijvoorbeeld aan de ‘bloedband’. Die banden kunnen door vijanden vanuit de voorgeslachten misbruikt worden om vader en moeder tegen elkaar op te zetten en te verdelen, om het gezin uit elkaar te drijven. Zolang de kinderen klein zijn, zijn er kleine problemen, maar als ze groter worden kunnen er ook wel eens hele grote

problemen ontstaan. Hoe komt dat toch? Komt dat omdat je niet van je kinderen houdt? Ach, je houdt zo zielsveel van je kinderen en wat kan je toch van kinderen genieten. Je zet al je liefde, zorg en aandacht in. Daar schort het (meestal) niet aan. Het 'extra' dat God ermee bedoelt en erin wil bewerken, daar schort het vaak wél aan. Het gezin is een door God bedoelde samenleving van mensen, daarin mag diezelfde vrijheid en werking van Gods heilige Geest tot stand komen als in de gemeente. Ouders mogen de gezagspositie innemen in de gezagskring van de kinderen in dat gezin. Gezinnen mogen zich voegen in en deel uitmaken van de gemeente. Kinderen groeien niet alleen in de 'tent' van hun ouders op, maar ook in de 'tent' van de gemeente. Ouders mogen dat wat ze in de gemeente horen, in toepassing brengen in het gezin. Het hoort bij elkaar en kan elkaar versterken.

Als gezin leef je de hele dag met elkaar, in de gemeente wellicht maar twee keer per week. Wie je bent komt in het gezin openbaar, in de gemeente kun je nog je 'zondagse jasje' aandoen. Maar je hoeft je niet te schamen voor wat er in het gezin nog mis is, laat het maar tevoorschijn komen in het licht en de mogelijkheden die de Heer geeft. Trek je niet terug achter de schermen, laat de onvolkomenheden aan het licht komen, zodat ze *opgeruimd* kunnen worden in de gemeente. In een gezin ben je dagelijks samen. Als gemeente zie je elkaar in de samenkomsten, maar ook daarbuiten, op straat, in de supermarkt. Herken elkaar als lid van Gods huisgezin en beleef het als *'quality time'* als je elkaar ziet. Besef dat elk moment waarin je elkaar tegenkomt, de Heer iets wil doen: zegenen, ruimte geven, perspectieven openen. Allemaal vanuit dat samen gemeente-zijn. Al die dingen gelden ook voor een alleenstaande. ***"Waar twee of drie samen zijn, ben ik in het midden"*** (Mat. 18:20). Dat is gemeente-zijn als je elkaar ontmoet.

Gaat het de Heer alleen om gezinnen? Nee. Gaat het de Heer alleen om de plaatselijke gemeente? Nee. *Het gaat de Heer om de hele mensheid*, uit alle stam en taal en natie. De Heer stond aan het begin van zijn leven en werk voor een ongelofelijke klus en tweeduizend jaar later moet er nog veel gebeuren.

Het grotere gezin: de gemeente

Zoals je kunt zeggen dat een gezin een kleiner deel of unit is van de plaatselijke gemeente, kun je ook zeggen dat de plaatselijke gemeente een kleiner deel is van het grotere geheel. Dat wil niet gelijk zeggen wereldomvattend; het kan ook op kleinere schaal beginnen. Zo kan je visie krijgen op wat ze samen mogen vormen: één lichaam met vele leden, doorstroomd van één Geest, en onder leiding van één hoofd.

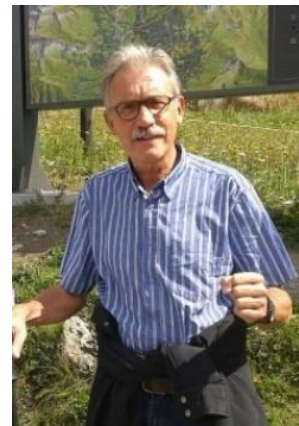
Ons eigen lichaam is beeld van wat God met alle mensen samen bedoelt. Ons natuurlijk lichaam is zoals we weten een

beeld van ons geestelijk lichaam. En van daaruit kun je je ook een voorstelling maken van dat grote lichaam, de gemeente. God geeft ons daarmee een blauwdruk van hoe mensen met elkaar mogen samenleven. Aan mijn lichaam zit een arm, aan mijn arm een hand, aan mijn hand een vinger en aan mijn vinger een vingertopje. In dat kleine topje zie je dezelfde werkingen als in de grotere delen van het lichaam. In het kleine verband zijn functies te zien die in het grotere verband ook werkzaam zijn. Het grote geheel is één, maar ook in het kleine is het één.

Gemeenteverband in het land

Het gezin, de kleine unit, ziet elkaar dagelijks, de plaatselijke gemeente eens per week, en zo kunnen er ook gemeenteverbanden zijn die elkaar een paar keer per jaar als lichaam ontmoeten, zoals bij Contactdagen. Ook daarin dient de structuur van een lichaam tevoorschijn te komen, om die volle werking van Gods Geest onder één hoofd tot stand te zien komen. Om de dienst van de heilige engelen gestalte te geven. Ons eigen lichaam is beeld van de gemeente, hoe mensen met elkaar in alle functies, in alle delen, mogen samenleven. Ook dat is ***een geheimenis, een groot geheimenis*** (Ef. 5:32) (*Het slot volgt in deel 2*).

EEN KAARTJE NAAR HENK VAN PAGÉE

Voor velen in het land is Henk van Pagée een oude bekende. Tot en met 2014 sprak hij decennia lang in heel wat volle evangelie gemeenten. Daarna werd Henk's leven door Alzheimer beperkter. Voor zijn vrouw Roos werd het leven met Henk thuis steeds intensiever. Tot hij niet langer thuis kon blijven wonen. Zijn vrouw Roos verhuisde naar een nieuw adres en ook Henk kreeg een andere plek waar extra zorg aan hem kan worden besteed. *Het zou erg mooi zijn als velen hem een kaartje zouden willen sturen ter bemoediging!*

Zijn adres is nu sinds kort:

Lisadunahof, Lisidunalaan 18
Afd. Loevezijn, kamer 7
3833 BS Leusden.

VAN DE PIONIERS

IDENTITEIT EN OPENHEID (1)

Eerste deel toespraak voor voorgangers en oudsten te Vught in 1986

Door Henk Lijzenga

Hoewel deze prediking enkele elementen bevat die gedateerd zijn, is de inhoud van de toespraak van Henk Lijzenga nog heel actueel en 'to the point'. De eigen identiteit is van groot belang en die mag er zijn al lerende door de beléving en uitwerking van de boodschap van het Koninkrijk der hemelen in het verlangen naar en ontwikkelen van zoonschap. Daarbij is het goed te beseffen dat we geen elitechristenen zijn, maar door de genade van onze Heer onze hand mogen ophouden voor wat Hij geeft. Daarnaast is het gezond om open te zijn of te worden naar wat de Heer aan andere bewegingen of individuele christenen, die we tegenkomen, heeft laten zien en wat we van hen mogen leren op onderdelen. Immers zonder die openheid komen we als volle evangelie gemeenten tot een sektarische instelling en dat leidt tot een ongezonde opstelling. Maar het doet ons als gemeenten evenmin goed als we onze eigen identiteit afvlakken en laten devalueren. We kunnen dankbaar zijn wat de Heer in het verleden en heden heeft getoond door alle herontdekkingen die er in de loop van tijd gedaan zijn. Daar plukken we nog altijd de vruchten van in onze levens met de Heer. We realiseren ons dat openheid ook niet oeverloos mag en kan zijn, want dan kom je in valse oecumene of een Babylonische spraakverwarring terecht.

Wat betreft de balans tussen 'identiteit en openheid' belichtte Henk Lijzenga allerlei aspecten, waar we nog steeds geestelijk ons voordeel kunnen doen. Daarom leek het mij erg nuttig zijn doorleefde boodschap destijds, nu in de vorm van twee artikelen in Hoger-op te laten verschijnen. De tekst is nagekeken door Ine Lijzenga, waarvoor dank. (red.).

Opstapje

Nu ik hier sta, dacht ik ineens aan het onderwerp, waarbij het woord 'openheid' aan de orde komt. Ik besepte hoe komisch het voor mij is hierover te spreken omdat ikzelf vroeger heel erg gesloten geweest ben. Ik kan er nu om lachen omdat ik besef dat Die in de hemel zit, ook lacht. Zo kan dat dus. Dat houdt dan gelijk in voor al die mensen die nogal eens hoog naar anderen opzien: houd daar maar mee op, want de Heer is tot vele dingen in staat als je bereid bent je leven in zijn handen te geven.

Volwassen worden

Openheid en identiteit. Misschien zou een betere titel zijn: *volwassen worden*. Twee zaken die niet in één tekst aan de orde gebracht worden of omschreven kunnen worden in een leer. Erover spreken heeft ook een risico in zich van generaliseren, dat vergeeft u mij dan maar. Het gaat niet alleen om de enkeling, maar ook om de gemeente. Hoe moet je identiteit en openheid zien als enkeling, hoe als gemeentelid? Hoe moeten we omgaan met andere geloofsrichtingen, met andere pinkstergroeperingen en evangelische christenen. Hoe beweeg je je als volle evangelie gemeente die een hele duidelijk koers gekozen heeft, hoe beweeg je je te midden van die de bonte waaier van christelijke groeperingen? Tegelijkertijd geldt de vraag: hoe ziet God al die mensen en deze richtingen?

Openheid, een populair iets

Openheid is een woord dat 'in' is in deze tijd. Als je om je heen kijkt zijn er heel wat ontwikkelingen in de christelijke wereld. Als ik denk aan de verklaring in het begin van het jaar die uitgegeven is door evangelische en reformatorische christenen, waarbij het erom gaat naar elkaar te luisteren en elkaar te ontmoeten. Als ik denk aan het bestuur dat gevormd is door mensen uit de volle evangelie gemeenten in Nederland en de Utrechtkring zoals u dat in Gouden Schoven hebt kunnen lezen: een bestuur dat verbondenheid heeft met een vijftigtal gemeenten. Als ik denk aan de conferentie die gehouden wordt eind dit jaar, Mission '87, waarbij 10.000 jongelui verwacht worden uit evangelische en ook uit volle evangelie kringen.

Waarom willen we openheid? Omdat het een tijdverschijnsel is? Omdat het een modewoord is? Omdat er allerlei oecumenische gedachten van tijd tot tijd weer naar boven komen? Willen we openheid omdat er bij die andere groep veel meer beleving, misschien moet ik zeggen *uiterlijke* beleving, is? Willen we openheid omdat we misschien toch ergens een beetje twijfelen aan ons eigen recht van bestaan, als gemeenten, die nauw verwant zijn met de boodschap zoals die jaren in het blad Kracht van Omhoog is doorgegeven? Willen we openheid omdat afzijdig blijven ongezond is? Willen we openheid omdat er een sterk consumptieve houding in onze gemeenten is? Misschien zijn er nog veel meer redenen. Allemaal dingen die je bezig kunnen houden en daar komt dan tegelijkertijd bij: wat wil je bereiken?

Want je begeeft je in de wildernis van kerkelijk, evangelisch, pinkster- en volle evangelie denken, en dat is geen kleinigheid. Als het alleen maar mensen zou betreffen dan zou het misschien niet zo moeilijk zijn. Maar in dit alles weten wij dat we te maken krijgen met machten van de duisternis die niet willen dat het getuigenis van Jezus Christus openbaar wordt en vrucht opbrengt. Wat wil je bereiken als je openheid zoekt? Een vluchtige ontmoeting?

Wil je podiumcontact, zo van: je komt op en je gaat weer af? Vandaag zoek je het bij de ene groep en over een maand bij de andere groep, en dan probeer je weer contact te krijgen met weer een andere richting? Organisatorisch?

Of gaat het om een *organische* openheid? Ontstaan vanuit de ontwikkeling van het organisme dat we als kind van God zijn en dat we als gemeente van Jezus Christus willen zijn? Of gaat het misschien om een groeiende openheid? Zo, dat het ook een blijvende openheid gaat worden? Om enige lijn te krijgen in dat geheel is het toch erg goed om stil te staan bij openheid en identiteit tegen de achtergrond van je geloof. En dan zegt Jezus in Johannes 17 vers 18: **“Gelijk Gij Mij gezonden hebt in de wereld, heb ook ik hen gezonden in de wereld.”** Dan bedoelt Jezus daar niet alleen mee mensen die niets met God te maken willen hebben. Want in die wereld is ook een grote verscheidenheid aan christenen, mensen die vaak een totaal andere gedachtegang hebben en een andere koers volgen. Jezus zegt: ze zijn **“gezonden in de wereld.”** Jezus durft dat aan. Dus wij ook. Als je openheid wilt hebben naar andere groeperingen toe, dan zul je een *bepaald lef* moeten hebben: ik moet het durven. Maar alleen vanuit de basis van Jezus Christus.

Openbaring van de werkelijkheid en het wezen

Jezus zegt: **“Wie door hun woord in Mij geloven.”** Dat is een van de belangrijkste uitgangspunten. Dat woord is begonnen bij God, Hij is degene die het ontworpen heeft en die het openbaart. Hij is degene die de werkelijkheid meer en meer gestalte wil laten worden in onze levens via Jezus Christus. Jezus Christus zelf heeft immers de grootste openheid getoond naar de mensen om hem heen. Jezus openbaart daarin de *werkelijkheid* van de Vader. Werkelijke openheid is dan ook een ingaan in die werkelijkheid van de Vader door Jezus Christus, Zijn werkelijkheid.

Dan ga je zoeken naar wat God te zeggen heeft. Dan ga je dagelijks op zoek naar de stem die je zo graag wilt verstaan. Het is immers die stem die woorden naar je toe brengt waardoor je te weten komt wie je werkelijk bent. *Het is die stem die via openbaring van Gods Geest aan je hart, in je leven tevoorschijn brengt wat er aan werkelijk wezen in je aanwezig is.* Hoeveel is dat niet vertroebeld? Hoe vaak hebben machten van de duisternis het wezen van de mens aan flarden geslagen, beschadigd en besmeurd? En nog! Maar Gods Geest ziet kans daar dwars door heen te breken. Niet door het intellect. Niet door het verstandelijke denken. Maar door die werkelijke overgave, dat verwachten en dat ingaan in die werkelijkheid van Jezus Christus. Horen, luisteren, en dan moet je stil worden. Horen terwijl er misschien een heleboel woorden over je heen komen; dan toch daar doorheen zoeken naar de stem van de Heer die in de stilte van je hart spreekt en die je wat laat zien van jezelf en van de ander. **“Want Gods stem is vol glorie”** zegt de

Psalmdichter, **“Gods stem is vol kracht”** (Ps.29:4). Gods stem zit vol kracht tot herstel, tot ontwikkeling en tot het verbreken van de wetteloosheid.

Vernieuwde identiteit

Als je luistert naar het woord, ontdek je het wezen van de spreker. De waarde van die woorden is immers afhankelijk van het wezen van de spreker. Vandaar ook dat we zo gebrand zijn op die levende woorden. Niet op de theorie, niet op de leringen maar op dat LEVEN van God dat via woorden en geest in ons gaat ontwikkelen. Daardoor hebben we nieuwe gedachten gekregen over God, daardoor hebben we nieuwe gedachten gekregen over de mens en ook over de duivel. Daardoor hebben we nieuwe gedachten gekregen over gemeente-zijn. Gemeente-zijn heeft inhoud naar je visie op eindtijd, op de grote verdrukking, op opname of geen opname, enzovoort. Gemeente-zijn kun je niet losmaken van de boodschap die we verkondigen. Gemeente-zijn heeft alles te maken met de boodschap waarin we belijden dat we jagen naar zonen te zijn.

Ik geloof dat we *recht van bestaan* hebben als volle evangelie gemeenten, maar dan zullen we het *meerdere* moeten gaan openbaren. Dan zal ons gemeente-zijn met deze boodschap meer moeten gaan worden dan alle vormen van gemeente-zijn tot nu toe. We hebben niet een kleine opdracht, we hebben niet een geringe roeping. Het is niet een kwestie van alleen maar bezig zijn met allerlei dingen, maar er is een werk waartoe de Heer je roept. Werkelijk gemeente-zijn, waarin dat volle wezen van God tevoorschijn kan komen in levens van mensen, zodat de waarheid openbaar wordt, zodat leven zich gaat openbaren, zodat er kracht aan het ontwikkelen is. Zodat de gemeente werkelijk de taak kan krijgen die voor haar bedoeld is, als lichaam van Christus. Paulus zegt in Kolossenzen 1:24-26: **“Ik ben er op uit getrokken en ik breng jullie het woord om dat woord tot zijn VOLLE RECHT te laten komen”**. Dan zul je zeggen: dat zeggen ze allemaal. Toch geloof ik en belijd ik, dat we *sleutels* gekregen hebben om werkelijk dat woord tot zijn volle recht te laten komen. Maar die sleutels moeten we gebruiken en daar moeten we zuinig op zijn.

Het leven vanuit Hem wordt natuurlijk

Het woord van God niet alleen horen en niet alleen verstaan, maar dat woord van God zo *in je leven gestalte laten krijgen* dat die volmaakte mens tevoorschijn komt. Daar gaat het immers om bij de heilige Geest. Een volmaakte mens door het evangelie van Jezus Christus daar ziet de schepping naar uit. De hele schepping is immers ingesteld op vrucht dragen. Niet om de prestatie, niet om te bewijzen, maar om te zijn. Om te zijn voor God, voor ons. Zo zullen wij ook moeten jagen naar dat Woord van God in ons, om te zijn. Gewoon te zijn, te leven. Zoals Jezus zegt: **“Ik ben...”**

Zijn wezen in ons, in de gemeente. Zijn werk dat kan plaatsvinden omdat zijn wezen in ons gestalte krijgt, zijn werk in ons, in de gemeente. Dat is zoonschap. Dan versta je niet alleen de stem van God maar dan ben je de stem van God. *In dat bezig zijn met identiteit en openheid gaat het daar om, om die stem van God te zijn.*

Denken en leven vanuit Geestesdoop

Hoe? Wat dichterbij: door te leven en te denken vanuit de doop in de heilige Geest. En dan zeg ik daarbij door te leven en te denken vanuit die Geestesdoop. Als je de charismatische beweging goed bekijkt dan zie je hoe daar de Geestesdoop als iets extra's ontvangen wordt. Veel evangelische christenen worden gedoopt in de heilige Geest en zien het als een tweede ervaring, iets wat er extra bij komt. Is het dat? *Ik geloof dat het veel meer is.* Ik geloof dat het net zo belangrijk is als die wedergeboorte en dat je het niet los kunt maken van de wedergeboorte. Maar als je dat gaat doen, als je Geestesdoop en wedergeboorte als *een geheel* gaat zien, niet omdat het op een moment en ineens plaatsvindt, maar als twee zaken die volledig bij elkaar horen, dan wordt het een fundamentele zaak. Maar ook dan alleen kan het werkelijk de weg openen naar de hemel. Dan alleen kan het je werkelijk brengen naar het wezen van God zelf en naar je eigen wezen. Als Geestesdoop een extra is, dan kun je naast die Geestesdoop ook de Maranathaleer vasthouden en de Israëlleer, zoals veel mensen doen. Je kunt allerlei leringen rustig vasthouden. Men ontdekt dan niet dat in die Maranathaleer in wezen geen plaats is voor de doop in de heilige Geest. Bedoel ik daarmee dat het slechte mensen zijn? Nee hoor! Ik heb er enkele jaren tussen gezeten op de Bijbelschool en ik heb daar heerlijke mensen ontmoet, waarin een geweldige liefde en ijver voor de Heer was, mensen waar ik groot respect voor heb.

Het woord van God in ons, doordat je de doop in de heilige Geest beleeft als iets wat vanaf het allereerste begin in je leven de zaken op orde gaat brengen. Het woord van God in ons door de sleutels van het Koninkrijk der Hemelen te gebruiken, niet in theorie maar in de praktijk, vanuit het leven.

God werkt in en door middel van de gemeente

Het woord van God in ons door mensen die in hun bediening staan en die de bediening uitoefenen in de gemeente. Die gemeente die zo'n *hoge roeping* heeft en daar heel consequent mee bezig is, die weet wat ze doet. Mensen in hun bediening die werken vanuit de gemeente en altijd weer daar in die gemeente hun *rustplaats* vinden. Juist waar je geconfronteerd wordt met een strijd in de hemelse gewesten, waar je geconfronteerd wordt met machten van de duisternis die we misschien nu zelfs nog niet ontmaskeren, is het zo belangrijk om in gebed te zijn in zo'n gemeente. Om daar je vertroosting te ervaren maar ook daar die *persoonlijk doorgaande vernieuwing* mee te kunnen

maken. En de *doorgaande openbaring* te ontvangen die God geeft als het sein voor de nieuwe tijden.

Aan mensen die zo in en vanuit de gemeente werken openbaart God zijn woord in mensen. *Het is zaak om in dat alles jonge mensen ook ruimte te geven zodat ze juist binnen dat patroon van het leven in dat lichaam tot ontwikkeling komen en ze niet uit het organisme getrokken worden door allerlei organisaties, hoe goed die ook zijn.* Ik geloof dat er een hogere weg is. Als mensen in dat lichaam - niet in de organisatie, niet in de wetten van de gemeente, niet door allerlei harde structuren - maar *in dat lichaam, waar dat leven functioneert*, als mensen zich daar kunnen ontwikkelen dan worden dat mensen die in de toekomst staan in het Koninkrijk Gods. Staan in deze wereld als de stem van God.

Identiteit door hetzelfde zaad op de akker

Identiteit krijg je door één soort zaad. In de Bijbel staat niet voor niets dat er *“geen tweëërlei zaad in de akker”* zal zijn. En ik geloof dat het voor ons zo belangrijk is om in die openheid, in dat zoeken naar de ander, altijd weer voor ogen te hebben: maar ik moet één soort zaad hebben, want dat alleen kan de één soort vrucht opbrengen.

Ontwikkeling en worsteling naar geestelijke volwassenheid

Niet het kaf, ook niet het onkruid, brengt je naar de volwassenheid, hoe mooi dat kaf misschien ook kan lijken. Alleen door dat ene zaad te ontvangen, te geloven, kom je in die ontwikkeling van kind tot man. Vind je je identiteit en ook openheid. Het is juist die ontwikkeling waar we middenin zitten als volle evangelie mensen: van kind tot man. Daar zijn we in terecht gekomen? Ziet u de worsteling? De worsteling om volwassen te worden. *Om er bovenuit te komen?* Om die stem van God te zijn en te ontdekken dat je je nog zo vaak bijzonder kinderlijk gedraagt. We willen de volwassenheid beleven, we willen het zoeken en ervaren. Maar hebben we ook in de gaten hoe hier en daar de duivel probeert, zeer zeker de laatste jaren, op hele slinkse wijze allerlei gedachten uit evangelische en pinksterwereld naar binnen te krijgen? Ik weet wat ik zeg. Ik heb er veel over nagedacht en veel naar gezocht, om te onderscheiden. Is het misschien omdat je al zo lang gevochten hebt na jaren van strijd en niet die overwinning hebt die je had willen hebben? Dat je moegestreden bent? Heb je een terugval of gedachten die je eigenlijk al als het mindere had weggedaan, waarvan je eigenlijk al gezegd had: die kan ik niet meer gebruiken? Want je botst op een weerstand in de geestelijke wereld en je wilt erdoor en het lukt je niet en je gaat om je heen kijken, kan ik het misschien ergens anders vandaan krijgen? En uiteindelijk kom je niet verder. Als je volwassen wilt worden spelen drie dingen een heel belangrijke rol. Kijk maar naar die jongen die vanaf een jaar of twaalf zich aan het ontwikkelen is. Waar is hij mee bezig? Hij is bezig met hoe je moet omgaan met alles wat uit die volwassen wereld naar je toe komt, wat je aangeboden wordt, hoe je er mee

omgaat en wat het is. Zo'n jongen probeert te verwerken wat zijn ouders hem allemaal aangedragen hebben en het te beleven en hij worstelt daarmee. Ook in die periode gaat zo'n jongen erover na denken: hoe zit het leven in elkaar, wie ben ik, hoe zit ik zelf in elkaar? Hij zoekt naar wie hij werkelijk is, hij speurt naar dat wezenlijke. In die ontwikkeling zitten we ook als gemeenten met alles wat we al gekregen hebben. Maar hogerop, nog verder?

Is openheid dan voorwaarde? Zo'n jongen zit ook in een andere worsteling. Hoe ga je om met die grote mensen waar je altijd zo hoog naar opgekeken hebt, want langzamerhand ga hij ontdekken dat ze toch niet zo hoog zijn. *Hoe ga je om met vreemden? Hoe open ben je wel en niet naar mensen?*

Herkent u dat in uw bezig zijn als gemeente, in het bezig zijn als volle evangelie gemeente in Nederland e.o.? (slot volgt).

DE BRIEF VAN PAULUS AAN DE FILIPPENZEN (3)

Beknopte kanttekeningen

Door J.E. van den Brink
HOOFDSTUK 2

Filippenzen 2:1-11

1. Indien er dan enig beroep (op u gedaan mag worden) in Christus, indien er enige bemoediging is der liefde, indien er enige gemeenschap is des geestes, indien er enige ontferming en barmhartigheid is,

Indien Paulus nu een beroep op de Filippenzen mag doen om waardig aan het evangelie te wandelen (1:27), dan wordt hij daar blij van. Ook is hij verheugd wanneer hij hen mag bemoedigen, omdat Hij hen liefheeft. Paulus mag in de geest gemeenschap met hen hebben en één van geest met hen zijn. Zelfs in de gevangenis is hij nog met ontferming over hen bewogen, zoals een vader innige gevoelens heeft voor zijn kleine kinderen die hem moeten missen. Hij is barmhartig ten opzichte van hen en heeft begrip voor hun toestand. Dit alles stemt hem blij. Het bewijst dat hij in de gevangenis niet geestelijk ten onder is gegaan, maar dat hij zich ook daar nog steeds met de belangen van de gemeente bezig kan houden in de gezindheid van Christus, ondanks zijn lijden.

2. maakt (dan) mijn blijdschap volkomen door eensgezind te zijn, één in liefdebetoon, één van ziel, één in streven,

Paulus' blijdschap zal echter pas volmaakt zijn, als hij hoort dat zij beschikken over dezelfde innerlijke houding als

Christus, en dat ze daarin eensgezind zijn. Dat zij elkaar liefde betonen, zoals hij hen en dat in hun ziel dezelfde overleggingen en gevoelens aanwezig zijn zoals bij hemzelf. Ook hoopt hij dat hun activiteit zich tenslotte op hetzelfde doel richt als dat van de apostel: dat ze zullen jagen naar de prijs van de roeping van God, die van boven is (Filippenzen 3:14).

3. zonder zelfzucht of ijdel eerbejag; doch in ootmoedigheid achte de een de ander uitnemender dan zichzelf; en ieder lette niet slechts op zijn eigen belang,

Hij hoopt dat zij in dit alles niets doen om zichzelf te bevoordelen. Het is niet de bedoeling dat ze hun eigen belangen nastreven en gedreven worden door eerzucht of eigenwaan. Zij moeten zich niet verheffen boven elkaar, maar in alle bescheidenheid en nederigheid dient de één de ander hoger te stellen dan zichzelf (zie ook Romeinen 12:10,16).

4. maar ieder (lette) ook op dat van anderen.

Een ieder die in de gemeente bezig is, moet daarbij niet alleen letten op wat voor hemzelf van belang is, maar hij moet altijd rekening houden met de anderen, opdat diens belangen niet geschaad worden. Dat betekent dat men de ander liefheeft als zichzelf (Marcus 12:31). De oplossing van problemen en moeilijkheden, van conflicten en spanningen ligt dus verankerd in de onderlinge verhouding van de leden. Paulus kent geen oplossing voor vraagstukken buiten het gemeenteverband, maar binnen de gemeente verblijft hij zich ten eerste, wanneer er een goede, liefdevolle en harmonische samenwerking is.

5-7. Laat die gezindheid bij u zijn, welke ook in Christus Jezus was, die, in de gestalte Gods zijnde, het Gode gelijk zijn niet als een roof heeft geacht, maar Zichzelf ontledigd heeft, en de gestalte van een dienstknecht heeft aangenomen, en aan de mensen gelijk geworden is.

Paulus roept de Filippenzen op een voorbeeld te nemen aan de Heer en ten opzichte van de naaste dezelfde gezindheid te betrachten. Nadat Jezus de voeten van zijn discipelen had gewassen, zei Hij: 'Ik heb u een voorbeeld gegeven, opdat ook u zult doen zoals Ik voor u heb gedaan.' (Johannes 13:15). Hij was bereid om het werk van een slaaf te doen, ook al was Hij het beeld van de onzichtbare God (Kolossenzen 1:15), de afstraling van Zijn heerlijkheid (Hebreeën 1:3). Toen God sprak, ging het Woord uit en het werd vlees (Johannes 1:14). Dit betekende dat het gelijk werd aan de mensen. Hij heeft Zichzelf ontledigd en verloochend. Hij voegde Zich bij de mensen in hun vernedering en beperking door hetzelfde lichaam aan te nemen, waar bij ieder ander mens de machten der duisternis in hadden gewerkt om hen tot zonde aan te

zetten. Daarom werd hij op dezelfde wijze verzocht, maar zonder te zondigen (Hebreeën 5:11). Ook was Jezus gebonden aan aardse wetten: Hij was bijvoorbeeld niet alomtegenwoordig, kende moeheid (Johannes 4:6) en had slaap nodig (Matteüs 8:24), iets wat God niet kent (Psalm 121:4). Hij werd aan de mensen gelijk, niet als een 'Übermensch' om over hen te heersen, maar Hij nam de gestalte van een dienstknecht aan. Hij was niet gekomen om Zich te laten dienen, maar *om te dienen en zijn leven te geven als losprijs voor velen* (Matteüs 20:28). Hij ging bij Zijn verzoeking in de woestijn niet in op het aanbod van de duivel om de macht over de wereld te grijpen (Matteüs 4:8-10). Hij weigerde zich tot koning te laten kronen (Johannes 6:15), en hield daarmee afstand van de goddelijke status zoals die aan Egyptische farao's en Romeinse keizers werd toegedicht. Jezus existeerde tijdens zijn leven op aarde, hoewel in een vernederd lichaam, toch in de gestalte van God, dat wil zeggen: Hij beantwoordde volkomen aan de scheppingsgedachte van de volmaakte mens, uitgedrukt in de woorden: *"Laat Ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis"* (Gen. 1:26), dus 'Gode gelijk'. Hij wist dat God in Hem woonde, want Hij sprak van *"de tempel van zijn lichaam"* (Joh. 2:21). Daarom eigende de Heer Zich niet iets toe, waarop Hij geen recht zou hebben, wanneer Hij *"God zijn eigen Vader noemde en Zich dus met God gelijk stelde"* (Joh. 5:18). Maar wie de Heer zag, aanschouwde een natuurlijk en sterfelijk man, die onder de mensen rondging als een dienstknecht. Al de uiterlijke glans en heerlijkheid waarop Hij recht had, was door Hem afgelegd. Hij had Zich daarvan *"ontledigd."* Paulus schreef dat *"God zijn Zoon gezonden had in een vlees, aan dat der zonde gelijk"*, in een lichaam dat allen vanaf Adam in dienst van de zonde hadden gesteld (Rom. 8:3). In dit vlees heeft Jezus alleen de gerechtigheid en de waarheid gediend. Dit had zijn gestalte glans en heerlijkheid moeten geven, maar dat werd alleen door het geestelijke oog gezien. Johannes schreef over het vleesgeworden Woord: *"Wij hebben zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de eniggeborene des Vaders, vol van genade en waarheid"* (Joh. 1:14). De ongeestelijke mens herkende Hem niet. Door zijn verhoging werd de vernedering en de beperking van zijn vlees opgeheven. In zijn geestelijk lichaam heeft het Woord uiteindelijk zijn bestemming bereikt en de heerlijkheid ontvangen, die de Vader de volmaakte mens had toegedacht voor het ontstaan van de wereld. Toen Johannes Hem in dit verheerlijkte lichaam zag, viel hij als dood voor zijn voeten, overweldigd door de bovenaardse glorie van zijn Meester (Openbaring 1:17). Als mens moest Jezus gehoorzamen en werd Hij geïnspireerd door de Vader. Hij zei: *"Ik spreek alleen wat Ik de Vader heb horen spreken en doe alleen, wat Ik de Vader heb zien doen"* (vrij naar Johannes 5:19-20 en 14:10). Hij ontving daartoe de heilige Geest. Sinds Hij werd verheerlijkt tot de troon van de Vader schenkt Hij de

heilige Geest en worden wij door deze Geest opnieuw geïnspireerd van boven (Joh. 14:26,15:26).

8. En in zijn uiterlijk als een mens bevonden, heeft Hij Zich vernederd en is gehoorzaam geworden tot de dood, ja, tot de dood des kruises.

Als mens onderwierp Jezus Zich aan de wil van God. Hij onderwierp Zich ook aan alle wetten, waaraan het menselijke leven gebonden was. Hij sliep, at en dronk, Hij kende droefheid en vreugde en was moe. Hij was in alles gehoorzaam, zelfs toen de Vader Hem vroeg Zich over te geven aan de machten der duisternis en Zich te laten vernederen, tot in de dood. Hij heeft de gehoorzaamheid geleerd uit hetgeen Hij heeft geleden (Heb. 5:8). Jezus leek niet alleen op een mens, maar Hij wás een mens en in alles gelijk aan de mensen. Hij was echter een volmaakte mens en zondigde niet (Heb. 4:15). Jezus trok geen omhulling of sluier over zijn heerlijkheid, zoals sommige uitleggers beweren, maar Hij was écht mens en wezenlijk aan hen gelijk. Hij werd zelfs *"voor korte tijd beneden de engelen gesteld"*, (terwijl die toch dienstknechten zijn van hen die het heil beërven, volgens Hebreeën 1:14) *vanwege het lijden van de dood"* (Hebreeën 2:9). Toen Hij *"tot zonde gemaakt"* werd (zie 2 Korinthiërs 5:21a) en overgegeven aan de machten der duisternis, hielpen de engelen Hem niet en werd Hij zelfs onderdrukt door de boze engelen en overweldigd door de dood, de laatste vijand (1 Korintiërs 15:26). Dit gebeurde, terwijl Hij aan het kruis hing als een vervloekte (Galaten 3:13), dat wil zeggen: als een mens die volkomen is overgeleverd aan de machten van duisternis en dood (tot de dood van het kruis). Jezus was bereid om zich ter wille van de medemens over te geven en de diepste vernedering te ondergaan. Deze houding van liefde en bereidheid om te dienen is tot het einde toe bij Hem gebleven.

9-11. Daarom heeft God Hem ook uitermate verhoogd en Hem de naam boven alle naam geschonken, opdat in de naam van Jezus zich alle knie zou buigen van hen, die in de hemel en die op de aarde en die onder de aarde zijn, en alle tong zou belijden: Jezus Christus is Here, tot eer van God, de Vader!

Jesaja schreef: *"in de vernedering (van zijn lijden en dood) werd zijn oordeel weggenomen"* (Handelingen 8:33, een aanhaling uit Jesaja 53:7-8 in de Septuaginta). De veroordeling van de hele wereld, werd hierdoor weggenomen. Daarom, omdat Hij dit offer in gehoorzaamheid had gebracht, werd Hij ook zeer verhoogd. Hij werd uit de dood teruggebracht tot het leven. Hem werd een plaats gegeven aan de rechterhand van God in de hemelse gewesten (Efeziërs 1:20), waar Hij met goddelijke heerlijkheid en eer werd gekroond (Hebreeën 2:9). Hij verkreeg toen de naam die elke naam te boven gaat. Die

naam correspondeert met zijn wezen, die nu als overwinnend mens gesteld is *“boven alle overheid en macht en kracht en heerschappij en alle naam, die genoemd wordt, niet alleen in deze; maar ook in de toekomstige eeuw”* (Efeziërs 1:21). Hij is nu de inspirator en gebiedster, de opperste machthebber, want de Vader heeft Hem alles overgegeven en Hij kan zeggen: *“Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde”* (Mattheüs 28:18). Ieder wezen moet zich aan Hem onderwerpen en Hem gehoorzamen (de knie buigen is een teken van onderwerping). In Christus heeft God de mens Zijn genade of gunst geschonken. Er zit een mens op de troon van God. Een mens die goddelijke eer heeft ontvangen. Het woord ‘geschonken’ is hetzelfde als in 1:29 *“aan u is de genade verleend.”* Wij zien nu nog niet dat alles Hem gehoorzaamt en onderworpen is, maar het komt (Hebreeënen 2:8). Het goddelijke plan is daarop gericht. Ook zal elke tong belijden: Jezus is *Kurios*, dat is Heer en Meester. Hij bezit de hoogste autoriteit. Daarmee rooft Hij de eer van de Vader niet, maar de eer van de Vader wordt daardoor juist groter, want door Jezus verwerkelijkt Hij zijn gedachten. Jezus was als mens aangesteld tot bouwer van het huis van God (Hebreeënen 3:2-6). Hij is de Heer van de doden en levenden, van alle wezens die in de hemel, op de aarde en onder de aarde zijn, dat is in het dodenrijk (*wordt vervolgd*).

‘DIT ZAL IK NOOIT VERGETEN’ OMA LOOPT WEER ‘LOS...’

Getuigenis Benny Drent

Dat ik een bijzondere moeder heb, niet zo erg doorsnee, dat weet ik eigenlijk al heel erg lang. Maar deze week werden we als kinderen en kleinkinderen en ook als broers en zussen van haar, weer eens flink bij de les gehaald door onze 94-jarige moeder, oma en groot-oma.

Na haar CVA op 1 januari dit jaar, brak er eerst een donkere periode aan. Wat een droeve ellende wordt door zoiets over een mens heen uitgegoten. Na de eerste angstige dagen, hoe het zou aflopen met haar, begon de strijd met het grote verlies.

Moedeloos zag ze hoe haar lichaam haperde, hoe haar gedachten in de war waren, hoe onrustig de nieuwe situatie haar maakte. Eerst naar het ziekenhuis, toen in de revalidatie, en vanaf daar naar een verzorgingshuis. Ze had het er zo moeilijk mee.

Tot 1 januari woonde mijn moeder helemaal zelfstandig. Ze had een heerlijk appartement waar ze na het overlijden van mijn vader, nog bijna 20 jaar heeft gewoond met veel plezier. Ze was samen met een andere leeftijdsgenoot de

senioren van het complex en er werd altijd een beetje om haar gedacht. Ze hield ook veel van haar autootje, de vaste ritjes naar haar kinderen en wat familie, en op zondag naar haar gemeente.

Maar van de éne op de andere dag, toen ze door die CVA getroffen werd, verloor ze dit allemaal. Ga er maar aan staan. Wat een heftige tijd van ziekte en verlies. Geen wonder dat ze een poosje zich voelde als Job.

We probeerden haar zo goed mogelijk ter zijde te staan, maar zelfs bakken vol liefde en meeleven en dozen vol goede raad kunnen een mens niet altijd helpen om over verdriet heen te komen. Het was zwaar en ze wilde heel graag naar de hemel.

Mijn moeder maakt ook deel uit van een kleine gemeente De Opgang in Groningen, die veel van haar houden en ook trouw voor haar gingen bidden. *Nee, niet alleen bidden, maar ook voor haar de strijd voerden.* Want ze geloofden wat er o.a. staat in Gods Woord:

“Zij zullen in de ouderdom nog vrucht dragen... fris en groen zullen zij zijn, om te verkondigen, dat de Here waarachtig (echt) is, mijn rots, in wie geen onrecht is” (Psalm 92: 15-16).

Op het moment dat de gemeente ging strijden, begon er iets te veranderen. Het heeft de één verbaasd en de ander tot lofprijzing gebracht: De macht van duisternis en de dood werd verbroken. Op een zondagmorgen is er gebeden, op de maandagmorgen is mijn moeder uit zichzelf met haar rollator de gang op gewandeld. Ze is haar kamer uitgelopen... op zoek naar andere mensen in het zorgcomplex. Dat was een heel belangrijk kantelpunt.

Maar ze vertelde me later ook dat ze op zoek was naar mede-gelovigen.

Op zondag de voorbede, op maandagmorgen brak het licht door toen mijn moeder op de etage waar ze woont, een open deur zag en daar twee gelovige zussen aantrof. Ze kan het nog altijd zo met vuur vertellen hoe toen het lied *‘Ik zie een poort wijd open staan’* door drie oude vrouwen werd gezongen. Samen waren ze verbonden op een dieper niveau dan het oog kan zien en het verstand kan doorgronden. Hun handen hieven ze erbij op, ze spraken dezelfde taal... en het heeft zo bijgedragen aan de overwinning van de strijd die op zondag in geloof (niet in aanschouwen) werd gevoerd.

Deze ommekeer die ik zelf zo nabij heb mogen waarnemen was zo treffend, dat ik het aanvankelijk zelf amper kon geloven. Banden van de dood vielen van haar af en het leven kreeg weer een nieuwe kans. Mijn moeder vond opnieuw vrede met haar plaats op aarde, zelfs met haar plaats in het verzorgingshuis. Ze wil nog steeds graag naar de Heer, maar,

zegt ze nu er steeds bij: "Als de Heer me hier nog een poosje wil gebruiken, dan is dat ook goed." We zijn nu twee maanden verder.

En weer maken we een wonderlijk iets met haar mee. Mijn moeder ging steeds meer verlangen dat ze weer net zo fief kon lopen als voor haar CVA. Dat haar benen hun kracht weer terug zouden vinden. Ze was ook een enthousiaste kandidaat bij de revalidatie, elke dag zin om flink te oefenen, zodat ze sterker zou worden. Gebruik van een rollator was een noodzakelijk kwaad en in een rolstoel zat ze liever helemaal niet.

Afgelopen maandagmorgen heeft ze me nog verteld hoe ze de vorige dag zelf strijd had geleverd. Ze had oorlog gevoerd in de hemelse gewesten. Daar zat ik dan, het zijn toch geen alledaagse woorden voor een 94-jarige tegen haar dochter. Ik hoor het haar nog zeggen, met in gedachten de salvo's van haar gebeds-mitrailleuse: 'Satan, je hebt geen enkel recht op mijn lichaam.'

Wauw! Wat een waarheid: Jezus heeft zo'n volmaakt offer gebracht, dat al wie op Hem zijn of haar hoop vestigt, mag belijden: satan heeft elke aanspraak verloren op hen die Jezus toe behoren. Soms doen we net alsof we het vergeten zijn. Dat spelletje speelt de boze zelf ook graag met ons. Maar, wij, Jezus' volgelingen, wij mogen hem blijven confronteren met het wonder van het kruis, met het volmaakte offer van onze Heer Jezus.

Ik was die dag net weer in huis in Zwolle, toen mijn neef mij deze filmfragmenten toestuurde. Moet je eens kijken: oma loopt weer zonder rollator!

Ik wist niet wat ik zag. Nu heeft het pad naar het verzorgingshuis, een forse helling. Als ik erbij was geweest had ik het vast onverantwoord gevonden en geroepen: "Mam, je goed vasthouden, hoor!!!" Of ik was er heen gierend om haar een arm te geven. Maar... Kijk nou eens goed: ze hield zich toch goed vast... in geloof hield ze vast en zeker haar Heer Jezus vast, denk je ook niet?!

Wat een leerzame lessen van een hoogbejaarde zus, mijn moeder. Om ook aan ons te verkondigen wat je misschien al jaren weet, maar wat hoogtijd wordt dat je het vandaag nog een keertje hoort, opdat het je ziel en geest (weer) in vuur en vlam zal zetten voor Jezus!

Wat staat er ook alweer in over de ouderen in Gods Woord?

Gerry Velema-Drent

[Live-getuigenis zr. Benny Drent](#)

'GOUD VANOUDS' – bijzondere studies

Dit keer brengen we drie oudere boodschappen van Jaap Visser uit Den Haag voor het voetlicht:

[De persoon en het werk van Jezus Christus](#)

[Heilige Geest \(1\)](#)

[Heilige Geest \(2\)](#)

Gods zegen bij het beluisteren gewenst!

FILMPJE HEILIGE GEEST

Een tijdje geleden zag ik een filmpje dat uitleg geeft over *heilige Geest*. Het is 5 jaar geleden gemaakt door 'Bibleproject' (crowdfunded). Helaas was het in 't Engels en soms niet helemaal zoals ik dat geloof. Daarom heb ik de tekst (en een beetje het beeld) aangepast tot een interessant en correcte weergave en samen met mijn vrouw ingesproken. Echt iets om in de gemeente te projecteren met Pinksteren.

Het is [DEZE](#) video.

Henk Verbeek

JEUGDRUBRIEK REALITY CHECK!

Door Zeina Bassa-Dafesh

Vorige keer in het artikel 'VAST WEL' hebben we het gehad over het stoppen om voor jezelf te leven. En dat is goed! Maar je hebt niet alleen te maken met jezelf en je eigen

desires die als een blokkade tussen jou en God kunnen instaan. Niet alleen met de wereld die zo aan je trekt en die je verleidt. Je hebt ook te maken met een andere realiteit. Want*Big Brother is watching you*. De duivel houdt je in de gaten 24/7: hij volgt je, hij neemt je mee, hij spreekt tot je. In *Mat. 4* lees je hoe hij dat bij ons Voorbeeld Jezus deed.

Heb jij Hem ook in de gaten? Hij probeert zijn hele trukendoos juist bij christenen uit. En guess what. Hij heeft eeuwenlang ervaring.

Dit artikel is zeker niet bedoeld om je bang te maken, maar is juist een *wake up call* om alert te zijn en te weten hoe de duivel werkt. Om niet verrast te worden. En ik merk bij onze eigen

jeugdgroep: hoe meer ze het werk van de duivel ontdekken, hoe meer ze bij Jezus uitkomen!

Take it personal!

Hoe de duivel werkt? Hij spreekt tot jou persoonlijk. Dus....Take it personal! Jezus zegt bijvoorbeeld verlos ons van de boze en dus niet verlos ons van het boze... De boze weet de juiste snaar te raken bij jou en mij. Hij is uit op je hart en je gedachten. Het zijn niet allerlei dingen out of the blue die zomaar op ons afkomen, maar heel erg specifiek mikt hij op jou en mij. Want de duivel heeft maar één doel: jou wegtrekken van jouw Maker en je kapot maken. Hij doet niets liever. Waarom? Want daarmee raakt hij God.

Geen computerspel maar reality!?

Op zich weten we het wel, dat er een geestelijke wereld is, maar laten we een Realitycheck doen. Besef je hoe reëel de duivel in je eigen leven probeert in te breken? Ken je de tactieken die hij bij jou uitprobeert? Ben je geestelijk blind of zie je scherp? En niet onbelangrijk: ben je gewapend?

Favoriete game!

De laatste tijd doe ik meer en meer een Realitycheck om scherp te krijgen hoe de duivel werkt. Ik ben er nu uit wat zijn favo game is: verstoppertje spelen! Hij zit in een donkere hoek verstopt en probeert zijn trucjes op je uit. En dat gaat hem best goed af, zolang jij maar niet doorhebt dat hij dat doet.

En juist daarom denk ik: be aware! *Efeze 6:12* roept je op om goed uit te kijken, zodat hij je niet verrast. ***Want we strijden niet tegen mensen, maar tegen de onzichtbare leiders, machten en heersers van deze donkere wereld. Dus tegen de duivelse geesten in de geestelijke wereld.***

Want zolang een soldaat de vijand ziet, valt er met gevaar te leven. Maar een vijand die onzichtbaar is, die je ieder moment van iedere kant kan bespringen, zou ervoor moeten zorgen dat we alert zijn. Niet uit angst, maar om te zorgen dat hij je niet kapot kan maken.

Character

Om duidelijker te krijgen wie de duivel is en hoe hij werkt is het goed om naar een aantal van zijn namen te kijken en wat ze betekenen. Ze zeggen namelijk iets over zijn karakter en zijn activiteiten.

- satan = tegenstander / tegenpartij
- duivel = door elkaar werpen / in de war gooien / verwarring zaaien
- Beelzebel = zomergod, heer van de vliegen
- Belial = de wetteloze
- Apollyon = verduiver (de engel van de afgrond)
- de verzoeker
- mensenmoordenaar vanaf het begin
- vader van de leugens
- aanvoerder van de demonen
- god van deze wereld
- brullende leeuw

In *Johannes 10:10* zegt Jezus: ***Maar een dief komt alleen maar om te stelen en te doden en te vernietigen.*** En dat is nou precies wat de vijand doet, moorden, stelen, roven, liegen en stoken. En hij houdt daar niet mee op.

En de duivel trekt rond over de aarde (*Job 1:7*) en *1 Petrus 5:8*:

Wees verstandig en let goed op. Jullie vijand, de duivel, loopt rond als een brullende leeuw die een prooi zoekt. Hij zoekt wie hij kan verslinden.

Daily life

Hoe doet hij dat nou in je dagelijks leven? Onder andere dus door het geven van negatieve gedachten, onrust, opstoken en leugens.

De Bijbel leert ons dat de satan bijvoorbeeld grote macht had over Judas Iskariot en Ananias en Saffira:

- *Johannes 13:2: De duivel had Judas Iskariot, de zoon van Simon, al opgestookt om Jezus te verraden.*
- *Handelingen 5:3: Maar Petrus zei: Ananias, waarom heb je je door de duivel laten opstoken om tegen de Heilige Geest te liegen?*

Mattheüs 13 (gelijkenis van de zaaier) laat ook heel duidelijk zien hoe de duivel werkt in je dagelijkse leven. Je hoort bijvoorbeeld een goede preek. Met de preek gebeurt er vervolgens uiteindelijk: iets of niets in je hart. Er zijn 4 opties

waar het zaad terecht komt: het verdwijnt, verstikt, schittert even of het draagt vrucht. De duivel die komt het zaad wegpikken. Dit staat in meerdere evangeliën. Er kan dus geen twijfel over bestaan: de duivel probeert het Woord te stelen, te verstikken. En dit doet hij stiekem, dat we het zo vaak niet doorhebben.

Dit zegt allemaal dus iets over hoe de duivel werkt. Maar zijn aanvallen op je betekenen niet dat je verloren hebt! Dat is een belangrijk verschil.

Hoe ga je hiermee om? Autoriteit!

Zie ook het vorige artikel: vernieuw je denken! 😊 Ken de Waarheid. **De waarheid zet je vrij** (Johannes 8:32). En doe wat de Bijbel zegt. Het zijn niet alleen woorden, maar instructies om te winnen van de duivel en het echte leven te leven. Wat kun je het beste doen bij iemand die verstopperij speelt? Turn on the light! Zodra het licht fel aan is, zie je veel meer! En dat kun je, want je hebt autoriteit ontvangen. Zodra je kind van God wordt, ontvang je ook de autoriteit. In *Lucas 10:19* zegt Jezus:

Ik heb jullie de macht gegeven om slangen en scorpioenen te vertrappen. Ik heb jullie macht gegeven over het hele leger van de vijand. Niets zal jullie kwaad kunnen doen.

De duivel heeft geen autoriteit meer. We kunnen met zekerheid zeggen: HIJ IS EEN LOSER!!! Hij kan het proberen, hij gaat ervoor vechten, maar heeft verloren. Waarom probeert hij het toch? Hij wil dat jij hem autoriteit geeft. Om bij jou te doen wat hij ook bij Adam en Eva deed. Het is belangrijk dat dit jouw DNA is: jij hebt autoriteit over de duivel en niet andersom!

Wij zijn in een geestelijke oorlog elke dag. We moeten dus alert zijn om niet overvallen te worden en om te winnen! Sta dus niet in de constante relax-modus (het komt wel goed). Wees je bewust dat je in een geestelijke oorlog bent en doe de wapenrusting *Efeziërs 6* aan (it is war). De duivel is alleen te verslaan met Jezus Christus, the one and only! Voor iets anders wijkt hij niet.

Jacobus 4:7: Wees dus gehoorzaam aan God, maar verzet je tegen de duivel. Dan zal de duivel van je wegluchten.

Als je geen weerstand biedt, dan accepteer je hem. We openen deuren naar hem. Dan kan hij doen wat hij wil. Dan denk je: hoe kan dat nou? Vaak is het zo dat je niet de autoriteit hebt genomen. Dat je dus niet weet wie je bent en wat je hebt gekregen. De Bijbel zegt: **biedt weerstand en hij zal van je wegluchten**. Dit is een geestelijke wet, dan moet hij weg. Net zoals wanneer de politie je aanhoudt, je die moet gehoorzamen (het gezag van de overheid). Zo is het ook bij de duivel: hij moet je autoriteit in Jezus' naam gehoorzamen en hij moet dan weg gaan.

En het mooie is als we dit steeds meer gaan doen in ons eigen leven, worden we ook steeds meer een zegen voor anderen.

Kortom mijn message is: *ken de duivel z'n tactieken*, omdat 2 Kor. 2:11 zegt: **“want zijn gedachten zijn ons niet onbekend”**. Maar maak hem niet te belangrijk! Jezus deed dat ook nooit.

DE GEVOLGEN VAN RECHTVAARDIG ZIJN

Door Christiana van de Velde

Spreuken 20:7: **“Het leven van een rechtvaardige gaat zijn weg in oprechtheid, welzalig zijn zijn kinderen na hem.”** Dit is de weergave uit de Herziene Statenvertaling. In de Naardense bijbel staat het nog mooier beschreven: **“Een rechtvaardige wandelt in zijn gaafheid; zalig, zijn zonen ná hem.”**

Wat een prachtige tekst is dat, waar ik enkele gedachten over uit wil werken.

Wie heeft allereerst profijt van een goed resultaat?

Het staat er zo simpel, heel eenvoudig vertaald kun je zeggen: iemand die rechtvaardig, die goed is, hij doet goed op zijn weg, en de vruchten van zo'n mens zijn dus logischer wijze ook goed. Een goede appelboom geeft goede vruchten. Wie profiteert er als eerste van die vruchten? Degene die aan zijn zorgen zijn toevertrouwd. Of degene, in geval er geen kinderen zijn, die met hem in contact zijn. Namelijk zijn burens, de mensen op zijn werk, zijn familie, zijn vrienden.

Hoe je een rechtvaardige wordt

Een rechtvaardige word je, omdat je in Jezus Christus bent gaan geloven en Hij alles wat niet gaaf in je was, heeft vergeven en aan het herstellen is. Tegelijkertijd moet daarna die rechtvaardigheid in de praktijk uitgroeien naar een volwassenheid, tot een volledige gaafheid.

Een gave, oorspronkelijke mens worden door herstel

Die rechtvaardige wandelt, leeft, beweegt zich in zijn gaafheid. Gaafheid en onschuld die hij vanaf zijn geboorte heeft gekregen. **“HEBT U DAN NOOIT GELEZEN: Door de mond van kinderen en zuigelingen hebt U zich lof laten toezingen?”** (Matth. 21:16, NBV21). We zeggen van kinderen vaak dat ze zo gaaf zijn, en dat ze zo puur, zo zuiver zijn en daar genieten we ook zo van.

Nu dié gaafheid moet de rechtvaardige zien te behouden. Als die gaafheid beschadigd is, dan zal die gaafheid zich weer moeten vernieuwen en oorspronkelijk worden. Dat kan door het grote wonder dat - doordat hij tot het geloof in Jezus Christus gekomen is - hij rechtvaardig geworden is. Dat is zoiets geweldigs! Er wordt dan weer recht gezet wat kapot gemaakt is, wat niet zuiver meer is. *Er ligt een heel leven van herstel, van ontwikkeling en van opbloeien voor je.* Een rechtvaardige verlangt naar datgene wat recht is, eerlijk is, want hij ervaart dat eerlijkheid bij hem hoort, dat hij daardoor een leven heeft, dat openheid en blijdschap inhoudt en dat straalt hij uit.

Leugen en de vader van de leugen

Er wordt zo vaak in de Bijbel gewaarschuwd tegen leugens en bedrog. Jakobus heeft zelfs een heel gedeelte gewijd aan de tong (hoofdstuk 3:1-12). Wat voor een ellende er uit voort kan komen, als je die tong gebruikt om leugens mee uit te spreken en daardoor leugens te verspreiden. Ik realiseer me dat de eerste scheiding met God al ontstond, omdat de mens de leugen geloofde. **“Heeft God niet gezegd?”** (Gen. 3:1) zei de slang tegen Eva. En daar kwam hij met zijn leugens of beter gezegd met zijn halve waarheden, want meestal lijkt zo'n halve leugen zo waar en trap je erin. Hele gemeenten zijn kapot gegaan, omdat er leugens werden verteld en geloofd met als gevolg: er was geen relatie meer en er kwam een scheiding. Hele vriendschappen zijn uit elkaar gegaan puur door het geloven van leugens en wat iets heerlijks en blij's moest zijn, werd een bron van verdriet. Ook in het dagelijkse leven, leven mensen soms jaren in onmin met elkaar, omdat die afgingen op een leugen die men over de ander had gehoord en geloofd. Is er niet een kinderliedje, dat zingt: *“Bewaar je oor, bewaar je oor voor wat je hoort?”* En: *“Bewaar je mond, bewaar je mond, voor wat je spreekt.”* Het is zo belangrijk dat je waar bent, dat je rechtvaardig bent. Als je leugens verspreid hebt, dan kom je in een relatie met de de duivel als **vader van de leugen** (Joh. 8:44) en die is verbonden met de dood. Dan raak je van je weg af en kom je op een heel andere weg.

Toetsen en onderscheiden

Het is minstens zo belangrijk dat je toetst en onderzoekt datgene wat op je af komt:

- is het waar?
- Is het in eenheid met Gods denken?

En neem het anders niet aan. Zelfs als je dingen over elkaar hoort, neem ze nooit aan of je moet navraag bij de persoon in kwestie hebben gedaan.

Verstoring

Er zijn zoveel relaties kapot gegaan doordat anderen zeiden... En als een relatie kapot is, kun je die ander niets meer geven, maar je kunt ook niets meer van die ander

ontvangen. Dat is heel erg, want de 'bloedsomloop' in het lichaam is dan geblokkeerd.

Rechtvaardig zijn is Gods leven leven

Als je rechtvaardig bent zul je nooit een plafond bereiken. Zoiets als, nu heb ik alles: “Ik geloof, ben gedoopt, vervuld met Gods Geest, ik ken de Bijbel een beetje en laat de rest maar zitten.” Dat kan niet. Rechtvaardig zijn is leven en leven in geloof, dat is een leven zonder eind. Als je rechtvaardig bent geworden, dan is dat je leven en dat is precies hetzelfde leven als Gods leven. Want Hij is DE rechtvaardige. Toen God de mens schiep, blies Hij zijn adem in de neus van de mens. Als wedergeboren mens, als mens die Hem gelooft, krijg je Zijn levensadem, Zijn Geest in je hart en in je verstand (dus in je denken). Je wordt er helemaal van *doortrokken*. Je leeft niet zomaar iedere dag vijf minuutjes met de Heer, zo van: dat is klaar, dat hebben we ook gehad. *Je denken mag er helemaal van doortrokken worden*. Paulus zegt: ik bid de hele dag. Hij ligt niet de hele dag op zijn knieën gebedjes op te prevelen, nee, hij lééft met de Heer, denkt Zijn denken, hij houdt van Zijn mensen. Hij is er helemaal VOL van, zoals je ook helemaal vol kunt zijn van liefde en geluk voor je partner of een kind of kleinkind. Of een vriend. Er gaat geen dag voorbij of je denkt aan hem, doet dingen voor hem, vertelt dingen aan hem. Hij is verweven met jouw leven.

De gezindheid van Christus hebben

Je bent rechtvaardig, omdat je gelooft in Jezus Christus. Omdat je gelooft dat Hij alles wat leugen in je was vergeven heeft. Omdat je gelooft, dat je nu een nieuw leven hebt gekregen. Terwijl je op aarde leeft, leef je vanuit het leven met Christus, dat wil zeggen dat je diezelfde gezindheid in je hebt. Daar ben je gelukkig bij, *dat hoort nu bij je* en dat strooi je rond.

Wat niet bij je hoort, mag weg

Als er in je lichaam, bijvoorbeeld in je teen een kloof zit, dan heb je daar last van. *Dat hoort niet bij je* en je gaat een zalfje gebruiken, om die kloof weer te laten herstellen. Zo is het geestelijk ook, als je geconfronteerd wordt met leugens of onrecht, dan *hoort dat niet bij je* en ga je op zoek naar wat wel waar is, zodat dat onrecht kan vervangen worden door recht en die wond weer kan herstellen.

Een rechtvaardig oordeel

Jezus zegt: **“Gelijk ik hoor, oordeel ik en mijn oordeel is rechtvaardig”** (Joh. 5:30). Waarom is Zijn oordeel rechtvaardig? Omdat Hijzelf rechtvaardig is. Wij zijn ook rechtvaardig geworden door Hem, maar onze rechtvaardigheid staat zo gemakkelijk onder beïnvloeding van emoties, die opgewekt worden door allerlei gebeurtenissen. Daarom zegt de Bijbel ook: **“Oordeel niet, opdat je niet geoordeeld wordt”** (Matth. 7:1). En verder staat er ook nog: **“De Vader heeft het oordeel aan de Zoon**

gegeven" (Joh. 5:22). Maar wat is het belangrijk, om met datgene wat je hoort naar de Vader te gaan zodat je - zonder zelf een oordeel te vellen - wel zelf de juiste houding naar die ander toe kunt bepalen.

Vrede en relatieherstel door de juiste houding

Weet je wat onze juiste houding is? Dat we vrede brengen, vergeving, liefde, rust. Kort samengevat zegt de Bijbel: *"Leef zo mogelijk, voor zover het van jou afhangt, in vrede met alle mensen"* (Rom. 12:18). Als ik in staat ben *boven persoonlijke pijn en gevoelens uit te stijgen* en met een OPEN HART die ander tegemoet kan treden, dan heb ik een WEG geopend naar vrede en herstel van relatie. Het is de weg die Jezus liet zien. Dat is de weg die een rechtvaardige gaat.

De onderste weg op aarde gaan: onrecht lijden

Het is niet de weg van perse je gelijk halen, je erkenning, je recht. Maar een weg van de minste zijn, een stapje terug doen, je andere wang toekeren. Het betekent soms onrecht lijden. Dat is best moeilijk, probeer het maar eens. Dat kun je alleen biddend, samen met Gods Geest, omdat je *Hem wilt laten zien in jouw leven*. Dat is een weg, waarop je wandelt, waardoor je verder kunt gaan, waar je toekomst is.

Dankbaar zijn voor gekregen rechtvaardigheid

Rechtvaardigheid heb je dus gekregen en iets wat je krijgt en wat bovendien nog het aller-, allerbeste is, daar mag je DANKBAAR voor zijn. Daarom horen volgens mij rechtvaardigheid en dankbaarheid ook bij elkaar. Iemand kan nog zo negatief tegenover je staan en kan jou nog zo vervelend vinden, maar *de Heer heeft jou rechtvaardig verklaard en dat is waar*. Hoewel het vervelend is dat die ander zo naar over je denkt, de waarheid is: dat je gerechtvaardigd bent, dat je gaaf bent. Dat betekent dat je een groot cadeau in je binnenste draagt, dat jij aan het herstellen bent en sprankelend goed gaat worden. Bovendien dat jij uiteindelijk dat grote cadeau uit gaat delen.

De rechtvaardige staat en volhardt door dik en dun

De boze heeft het voor elkaar gekregen dat er een verkeerd beeld over rechtvaardige mensen bestaat. Dat zouden een stelletje 'sullige sukkels' zijn waar je absoluut geen plezier mee kunt hebben. Nou, niets is minder waar, een echte rechtvaardige is een ijzersterke persoonlijkheid. Zo iemand zit te zingen in de gevangenis, die bouwt een boot middenin een woestijn, die vergeeft zijn vijanden. Een echte rechtvaardige blijft geloven en hopen en liefhebben, die blijft maar bidden voor zijn nageslacht. Ook al gaat dat nageslacht een totaal andere weg. Die echte rechtvaardige blijft staan en is tot zegen voor zijn nageslacht. Dat nageslacht zal daar gelukkig door zijn, precies zoals het er staat.

God gaat door met liefhebben en geven

"God laat zijn zon opgaan over goede en kwade mensen" (Matth. 5:45). Waarom? Omdat God van al die mensen houdt en zijn weg een weg van liefde en geven is en omdat Hij blijft geloven dat Hij eens, alles in allen zal zijn. We kunnen ons er geen voorstelling van maken. Waarom niet? Omdat wij (soms nog) zien op het zichtbare, omdat wij ons (soms nog) laten imponeren door het kwaad, door de leugen.

Wat is je voedingsbron?

Jezus zegt: *"Ik ben het brood des levens"* (Joh. 6:35). U kent allemaal dat verhaaltje wel van die oude man, die zei dat hij twee wolven in zich had, die wolven waren eigenlijk met elkaar in gevecht. Eén wolf wilde het goede en de andere wolf wilde alleen maar het kwade. De kleinzoon van de oude man vroeg: "Opa welke wolf won?" "Ja", zei opa, "die wolf die ik het meeste voeding gaf!"

Welke gedachten geef je het meeste voeding?

- Dat de dingen die God zei voor vroeger waren en nu niet meer werken?
- Dat je het toch niet kan?
- Dat iemand een hekel aan je heeft?

Of geloof je wat waar is:

- Dat er iemand is die jou door en door kent en onnoemlijk veel van je houdt.
- Dat Zijn genade en Zijn kracht genoeg is om je geloof vast te houden, om het wel te kunnen.
- Dat God ook nu nog steeds maar weer doorgaat om in mensen Zijn persoonlijkheid tot uiting te laten komen
- Zodat jij ook kan liefhebben, eerlijk kan zijn, positief en dankbaar kunt zijn.

Omgaan met je verdriet zonder erin te verdrinken

Er was vroeger een prediker in Nederland en een van zijn uitdrukkingen was: "Niet janken, maar danken." Ik vond dat heel erg cru gesteld. Iemand kan echt verschrikkelijk veel verdriet hebben en dan kan het een opluchting zijn om eens flink te huilen. Dat is helemaal waar: je hebt je traanklieren niet voor niets gekregen, maar gelukkig ben je geschapen met *veel meer lachspieren dan traanklieren*. God wil namelijk niet dat je in je verdriet blijft hangen, dat je verdriet jou volkomen verlamd en ongeschikt maakt om te leven. Laat je verdriet je leven niet voeden, maar laat je troosten door Zijn Geest, door Zijn mensen en ga je weg weer. Zodat je zonen en dochters na je zalig zijn.

Gods werktuigen zijn op je weg tot zegen

Ga steeds weer je weg, want wij zijn Zijn handen en Zijn voeten, wij zijn Zijn waarheid, wij zijn Zijn open hart naar mensen toe. Dat zijn allemaal dingen die je gekregen hebt: rechtvaardigheid, geloof, liefde, eerlijkheid, trouw en zelfs

dankbaarheid. Het zijn cadeaus, ze zijn van jou. Pak ze uit en ga er mee je weg, je leven. Accepteer niet dat ze niet werken bij jou, doe iedere leugen weg en wordt een *sprankelend en ijzersterk mens*, die voor al zijn nageslacht, al zijn burens, al zijn familie en al zijn gemeenteleden tot zaligheid en zegen is. *Wees dankbaar voor het leven, het goddelijke leven dat in je is.* En laat het door niets of niemand afpakken. *“Kinderen, laat niemand je misleiden. Wie de rechtvaardigheid doet, is rechtvaardig, zoals Hij rechtvaardig is”* (1 Joh. 3:7). God heeft gezegd. LEEF en Hij maakte je schoon, Hij maakte je rechtvaardig. *“Ga daarom je weg als rechtvaardige, iemand die de grote Rechtvaardige gelooft en reken maar dat je vruchten vele zullen zijn!”*

'Mijn kind, Ik zie de twijfels over jezelf en over Mij... twijfels over je leven met Mij... Maar mijn kind, laat het lós en laat het achter je want ik maak jou daarvan vrij! Ik neem de twijfels weg, je zorgen want ik ben jouw Heer... nu, vandaag, morgen en elke dag steeds weer!'

'Weet... dat twijfels van de vijand komen om je te verwáren, mijn kind! Maar laat het áchter je en sta kráchtig in jouw geloof in Mij ja, spreek het maar út mijn kind: '... Het is verleden tijd satan wánt... je bent een óverwonnen vijand in mijn strijd!'

'En zó mijn kind, kun je genieten van wat ik je geef, genieten van je toekomst vol van zegen en hóóp met een zéker weten... dat ik naast jou loop! Want mijn kind, ik leid je door álles heen... zelfs al gaat jouw leven soms door diepe dalen... zie dan steeds op Mij, want ik houd je vast en ik ben bij je want... jij bent niet alleen!'

Hanny Laurita 20-06-'22

DE BRIEF VAN JUDAS (5)

Door Ronald Kemp

Hoofdstuk 5 - Judas 17-25

“17 Maar, geliefde broeders en zusters, denk aan wat de apostelen van onze Heer Jezus Christus al hebben gezegd: 18 Aan het einde van de tijd zullen er spotters komen, die zich laten leiden door hun goddeloze begeerten. 19 Het zijn mensen die verdeeldheid zaaien en alleen op het aardse gericht zijn; ze hebben de Geest niet. 20 Maar u, geliefde broeders en zusters, moet uw leven bouwen op het fundament van uw zeer heilige geloof. Laat u bij het bidden leiden door de heilige Geest, 21 houd vast aan Gods liefde, en zie uit naar de barmhartigheid van onze Heer Jezus Christus, die u het eeuwige leven zal schenken. 22 Ontferm u over wie twijfelen 23 en red anderen door hen aan het vuur te ontrukken. Uw medelijden met nog weer anderen moet gepaard gaan met vrees; verafschuw zelfs de kleren die ze met hun lichaam bezoedeld hebben. 24 De enige God, die de macht heeft u voor struikelen te behoeden en u onberispelijk en juichend van vreugde voor zijn majesteit te laten verschijnen, die ons redt door Jezus Christus, onze Heer, hem behoort de luister, de majesteit, de kracht en de macht, vóór alle eeuwigheid, nu en tot in alle eeuwigheid. Amen.”

Vs. 17-18 Spotters

“Maar”, hiervoor spreekt Judas over dwaalleraren. Nu richt hij zich op zijn *“geliefde broeders en zusters”*. Hij herinnert hen aan de waarschuwingen van de andere apostelen over de eindtijd.

Paulus schrijft in 1 Kor. 3:1-3 over vleselijke, ongeestelijke christenen, die hoewel ze misschien wel geestelijke gaven bezitten, toch vleselijk leven en oorzaak zijn van nijd, twist en tweedracht. Ook in 2 Tim 3:1,8 waarschuwt Paulus: *“de mensen zullen egoïstisch zijn, geldzuchtig, zelfingenomen en arrogant ... het zijn mensen met een zieke geest en een onbetrouwbaar geloof”*.

Petrus zegt: *“aan het einde van de tijd zullen er spotters komen, die hun eigen begeerte volgen. Waar blijft Hij nu? zullen ze smalen. Hij had toch beloofd te komen?”* (2 Petr. 3:3-4).

Deze mensen worden beïnvloed door boze geesten. In de eindtijd wordt het verschil tussen deze ongeestelijke mensen en de ware gemeente van Jezus Christus steeds duidelijker.

Vs. 19 Aardsgericht

Kenmerk van ongeestelijk gerichte mensen: ze brengen verdeeldheid en zijn aardsgericht, het zijn scheurmakers. Paulus roept ons op: **“Broeders en zusters, in de naam van onze Heer Jezus Christus roep ik u op om allen eensgezind te zijn, om scheuringen te vermijden, om in uw denken en uw overtuiging volkomen één te zijn”** (1 Kor. 1:10).

De duivel wil verdeeldheid bewerken in de gemeente, tussen broeders en zusters. Door werken van het vlees: **“ontucht, zedeloosheid en losbandigheid, afgoderij en toverij, vijandschap, tweespalt, jaloezie en woede, gekonkel, geruzie en rivaliteit, afgunst, bras- en slemppartijen”** (Gal. 5:19-21).

“Zij hebben de Geest niet”: Gods Geest herken je juist aan een positieve houding, aan het gericht zijn op verzoening, aan éénheid in de gemeente, aan bijeenbrengen, aan éénheid in je geloof en in je gedrag. Dat is Jezus’ verlangen (Joh 17:21). In plaats van te zeggen: wat was het erg in de tijd van Judas, **willen we zelf daar ook helemaal los van komen**. We verlangen om in ons denken, in onze overtuiging en in onze daden volkomen één te zijn met Jezus Christus.

Vs. 20-21 Praktische aanwijzingen

Hoe sta je in je geloof? Ervaar je zijn liefde, vrede? Zie je uit naar zijn verdere openbaring in je leven, in de gemeente? Hoe staat het met je persoonlijke relatie met jouw Heer en Heiland, Jezus Christus. Geef je Hem alle ruimte in je leven om Zijn plan verder uit te werken? Kan Hij steeds verder in en door jou heen openbaar komen?

Of twijfel je, ervaar je tegenstand, beleef je het allemaal niet meer zo? Staat je geloof onder druk?

Judas geeft enkele bondige aanwijzingen hoe we verder mogen gaan in ons leven, ondanks de tegenwerkingen van antichristelijke invloeden. **We zijn niet tegen mensen, maar tegen de antichristelijke geesten, die mensen misbruiken.**

- “Bouw je leven op het fundament van uw zeer heilige geloof”**. Is jouw geloof heilig voor jou? Houd je geloof los van aardsgericht denken, maar richt je alleen op Gods woorden, op Gods plan.
- Heilig = afgezonderd.
Je bent zelf **“een bouwwerk van God”** (1 Kor. 3:9). Jezus Christus is de hoeksteen van je fundament (zie: 1 Kor 3:10-15, Ef 2:20-22). Petrus zegt: **“voeg u bij Hem, bij de levende steen ... en laat u ook zelf als levende stenen gebruiken”** (1 Petr. 2:4-7) in het lichaam van Christus, de gemeente.
Hebr. 6:1-2 zegt over het fundament: **“We gaan niet nog eens het fundament leggen en spreken over het zich afkeren van daden die tot de dood leiden, over het geloof in God, de leer over het**

dopen en de handoplegging, en over de opstanding van de doden en het eeuwig oordeel”. Bouw door op dat fundament.

c) **“Laat je bij het bidden leiden door de heilige Geest”**, niet door antichristelijke misleiding, niet door wat je met je aardse ogen ziet, niet door angst voor tegenstand vanuit de duisternis. Laat je leiden door Gods Geest: in je gebed, als je in Geestestalen spreekt, in je voorbede voor anderen, in je lofprijzing, in de onderscheiding van wat er op je afkomt uit de geestelijke wereld. Laat je door Gods Geest opvoeren naar het Koninkrijk van God.

d) **“Houd vast aan Gods liefde”, “bewaart uzelf in Gods liefde”** (NaB). Houd vast aan wat God liefheeft. Heb jezelf lief, zoals God je liefheeft. Liefde is niet allereerst een romantisch gevoel, maar de liefde van God is de exclusieve keuze van God voor de mens: God wil zijn plan in en door mensen realiseren. Jezus zegt: **“Ik heb jullie liefgehad, zoals de Vader Mij heeft liefgehad. Blijf in mijn liefde; je blijft in mijn liefde zoals Ik me ook aan de geboden van mijn Vader gehouden heb en in zijn liefde blijf”** (Joh. 15:9-10). Dus: leef vanuit Gods principes, leef in gehoorzaamheid aan Hem.

e) **“Zie uit naar de barmhartigheid van onze Heer Jezus Christus”**. Het is de barmhartigheid en genade van onze Heer waardoor we (eeuwig mogen) leven. Die barmhartigheid mogen we zelf ook weer uitleven. Dit is een totaal andere houding dan die van die dwaalleraars. Die brengen scheiding, verwerping, onbarmhartigheid, hardheid. **Wat betekent de barmhartigheid van Jezus voor jou persoonlijk?**

Barmhartigheid= mededogen, ontferming, het verlangen om mensen in nood te helpen, bij Jezus te brengen.

f) **“Laat u leiden door al wat waar is, al wat edel, rechtvaardig, zuiver, beminnelijk en eervol is, kortom door al wat deugdzaam is en lof verdient”** (Fil. 4:8).

Vs. 22-23 Ontferming over degenen die twijfelen

Judas roept ons op om tot steun te zijn voor medechristenen, die zwak zijn, die nog op bepaalde punten twijfelen (misschien door dwaalleringen). Twijfel = rekening houden met twee meningen, twee invloeden in je leven accepteren: die van God en die van de duisternis. Sluit je gedachten toe voor duistere inspiratie.

Leef zelf een helder geloofsleven, wees een ander tot voorbeeld, zodat je net als Paulus kunt zeggen: **“Wordt mijn navolgers, gelijk ik Christus navolg”** (1 Kor. 11:1).

“Medelijden” betekent niet: dat je meegaat in het aardse, ongeestelijke denken, dat je op emotioneel niveau blijft,

maar juist dat je duidelijk scheiding maakt tussen waarheid en leugen, dat je geen deel hebt aan de zonden, die hiervoor aan de orde kwamen.

“**Medelijden**” betekent wel: samen de geestelijke strijd oppakken, ook al kost dat moeite, lijden. Door je liefde, barmhartigheid en medelijden mag je broederschap betonen en iemand “**aan het vuur**” ontrukken, aan de druk van de tegenstander.

Maar blijft iemand in zonde leven, ga er dan niet in mee, neem afstand, heb geen deel aan hun ongerechtigheid. Paulus zegt: als iemand volhardt in zonde, dan kun je niets meer doen, dan moet je zo iemand loslaten, dan “**moet u die persoon aan satan uitleveren. Dan gaat zijn huidige bestaan verloren, opdat hij voor een blijvend bestaan zal worden gered op de dag van de Heer**” (1 Kor. 5:5). Kleren -> wijst op iemands daden. Blijf zelf zuiver.

Vs. 24-25 Lofzang en bemoediging

Judas eindigt met een lofzang, waarin hij God groot maakt en ons bemoedigt: “**God, die de macht heeft u voor struikelen te behoeden**”. Verleiders willen je laten struikelen, daar moeten we niet verbaasd van opkijken (1 Petr. 4:12).

Maar hoe kan God je voor struikelen behoeden? Hij wil je op je voeten zetten, zodat je staande blijft. Blijf dicht bij Hem, zodat je steeds meer onderscheid krijgt in de geestelijke wereld, zodat je waarheid van leugen kunt onderscheiden.

Door Zijn Geest wil Hij ons opmerkzaam maken voor misleiding uit de duisternis, wil Hij ons weerbaar maken en vullen met het goede van Hem. Het is door Hem, dankzij Zijn genade, dankzij het werk van Zijn Geest, dat wij “**onberispelijk en juichend van vreugde**” voor zijn troon mogen verschijnen, “**stralend, zonder vlek of rimpel**” (Ef 5:27). Het zàl gebeuren, het is haalbaar. Dat is vast en zeker, AMEN! (slot van deze serie over de Judasbrief).

TRANEN MET TUITEN

Lukas 7:36-39

Door Paul de Groes

Lukas 7

36 “**Een der Farizeeën nodigde Hem om bij hem te komen eten; en Hij kwam in het huis van de Farizeeër en ging aanliggen.**”

In vers 40 van dit hoofdstuk lezen we dat het de Farizeeër Simon is. Hij had de woorden van Jezus gehoord en was er blijikbaar van onder de indruk. Maar net als veel Schriftgeleerden twijfelde hij aan de messiaanse roeping die Jezus zou hebben. In vers 39 lezen we dat de evangelist die twijfel van Simon benadrukt! Er staat dat Simon zichzelf afvroeg of Jezus de Messias was. Vooral bij de Farizeeën, die wel geloofden in wonderen en een leven na de dood, was er veel onzekerheid over de manier waarop ze Jezus moesten plaatsen. Om meer duidelijkheid te krijgen nodigde hij Jezus uit. Hij doet dat met veel oosterse gastvrijheid. Ze liggen aan, aan het buffet.

Geestelijk gezien ze genieten van het leven! Jezus gaat op zijn uitnodiging in en hij gaat aanliggen. En dan gebeurt het volgende:

37 “**En zie een vrouw, die in de stad als zondares bekend stond, bemerkte, dat Hij aan tafel was in het huis van de Farizeeër. En zij bracht een albasten kruik met mirre,**”

In dit ene vers wordt heel kort en bondig verteld wat er gebeurt. Je vraagt je af: “Hoe kon die vrouw zomaar binnenkomen?”

Veel uitleggers verklaren dat deze vrouw een rijke bordeeleigenaresse was.

Waarschijnlijk zeggen ze dit mede omdat een albasten kruik met mirreolie erg duur was. Albast is een steensoort die lijkt op marmer, maar omdat er gips doorheen zit is het gemakkelijker te bewerken, het is echter wel een tijdrovend werkje.

De mirreolie wordt gemaakt van hars van een boom die door een speciale behandeling tot olie of korrels wordt gemaakt. Er is maar liefst zestien kilogram hars nodig voor een liter olie. Het spulletje is dus heel erg waardevol en het verspreidt een aangenaam rokerige geur. Een prachtig beeld, vindt u niet?

38 “**en zij ging wenende achter Hem staan, bij zijn voeten, en begon met haar tranen zijn voeten nat te maken en droogde ze af met haar hoofdhaar, en kuste zijn voeten en zalfde ze met de mirre.**”

Het kruikje en de olie vertegenwoordigen een grote waarde. Nog mooier wordt het als je bedenkt dat het van grote waarde was voor deze vrouw. De vrouw is immers het beeld van de Gemeente of de bruid van God. Net als Jezus later Zijn lichaam en Zijn bloed zal offeren zo doet deze vrouw dat hier met haar kostbaarste bezit.

Je kunt het albasten kruikje vergelijken met ons lichaam dat net als bij Jezus geopend moet worden. Het is gevuld met olie en dat kun je weer zien als het beeld van onze innerlijke geest die immers uit God voortkomt.

Deze vrouw laat zien dat Jezus haar de ogen geopend heeft voor het Koninkrijk van God. Daarom gaat ze achter Hem staan en trekt zich niets aan van de veroordelende ogen van de aanwezigen.

Een vrouw in het Midden-Oosten

Als vrouw had je niets te zeggen over jouw leven. Vrouwen waren het eigendom van de verwekkers. De meisjes moesten hard werken en ze zouden op jonge leeftijd uitgehuwelijkt worden, zodat het gezin geld zou ontvangen. Ze werden dus eigenlijk verkocht als kamelen.

Een huwelijk uit liefde tussen man en vrouw bestond eigenlijk niet in de dagen van Jezus. Ondanks dat de liefde tussen man en vrouw in de Bijbel gezien wordt als de relatie van God met Zijn mensheid.

In het boek van de Turkse vrouw Lale Gül las ik hoe zij botste met de cultuur van haar familie. Het raakt je diep hoe gelovige mensen in Nederland zo met elkaar kunnen omgaan en nog wel op grond van de Koran, maar ook op grond van de Tenach (O.T.). Lale Gül maakt duidelijk dat de individuele vrijheid van de man en de vrouw, in veel landen en culturen nog lang niet normaal is. De nadruk ligt op het

deel uitmaken van een groep (Een gezin, een familie, een dorp, een land, een geloof enz.).

In het westen is door de verlichting vanaf de 18^e eeuw, heel langzaam het besef gegroeid dat een mens recht heeft op individualiteit (rechten van de mens). Langzamerhand hebben mensen zich ontworsteld aan de groepsdruk van allerlei organisaties, waaronder ook kerken. In het Westen slaan we daar ook wel eens in door en dan blijkt dat de mens er toch behoefte aan heeft om ergens bij te horen. Bijvoorbeeld bij een fanclub van een sportclub of bij een politieke partij of denk ook aan de studenten-verenigingen. Zo'n nieuwe groep neemt dan vaak de plaats in van een religie of familie.

Wij maken deel uit van de groep: "De Gemeente van Christus." *In de gemeente van Jezus gaan saamhorigheid en individualiteit samen door de kracht van de liefde!*

Nog even terug naar deze "zondige" vrouw in Lucas 7

Zij wast de voeten van Jezus met haar tranen, zo toont zij berouw en spijt over haar leven dat onverenigbaar was met de liefde van God. Maar we moeten beseffen dat zij in haar jeugd waarschijnlijk gedwongen werd tegen de wil van haar familie in te gaan. Dit om zichzelf te redden van een ontzettend zwaar en liefdeloos leven. Daardoor werd ze uitgestoten, of haar man heeft haar verstoten omdat ze geen kinderen kon krijgen. Of ze wilde zelf weg, omdat haar man er een polygame levensstijl op na bleek te houden. De familie wil de (terecht) gescheiden of weggelopen dochter vaak ook niet meer onder hun hoede nemen. Want de schande van deze vrouw straalt immers af op de hele familie. Het gezin wordt in het voorkomende geval meestal door de familie, het dorp of de geloofsgenoten veracht.

Omdat het bestaan bij haar eigen gezin en of familie een leven van zware slavernij zou kunnen betekenen, zonder uitzicht op een huwelijk, heeft ze wellicht gekozen voor een leven als publieke vrouw.

In het boek Ruth lees je dat het ook anders kan. Boaz de rijke boer besluit immers de weduwe Ruth te huwen. Lale Gül schrijft dat een islamitisch strenggelovige man, geen vrouw wil trouwen die geen maagd meer is. Een man daarentegen mag rustig seks bedrijven met een vrouw, maar ermee trouwen is uit den boze. Omdat ze zo gemakkelijk in de buurt van Jezus kan komen, zou het best kunnen zijn dat de vrouw wel vaker in het huis van Simon was geweest om bijvoorbeeld haar diensten te verlenen. Uit het volgende vers blijkt immers dat Simon de vrouw kent!

39 "Toen de Farizeeër, die Hem genodigd had, dat zag, zeide hij bij zichzelf: Indien deze de profeet was, zou Hij wel weten, wie en wat deze vrouw is, die Hem aanraakt: dat zij een zondares is."

Zoals ik al schreef, twijfelde deze Farizeeër, net als Nicodemus, de Farizeeër die in de nacht tot Jezus kwam, aan de woorden van Jezus. Ze twijfelen allebei en blijven daardoor allebei op afstand.

Geheel anders dan deze vrouw, zij was geheel overtuigd door de wonderen en tekenen maar ook door de woorden van Jezus. In vers 48 lezen we: **"En Hij zeide tot haar: Uw zonden zijn u vergeven."**

De evangelist geeft de naam van de vrouw niet weer en daarom mag je volgens mij deze vertelling zien als een leer verhaal. Een typisch Joods leer verhaal met vele diepere betekenissen.

In dit stukje heb ik een paar van die geestelijke lessen aangegeven. Lees de rest van het verhaal maar en laat je leiden door Gods Geest en probeer de levenslessen te ontdekken.

Zelf-reflectie?

Door Eljakim Nuijten

Zo nu en dan denk ik na over de bijbelteksten die ik in mijn leven heb gekregen. Misschien herken je dat. In de Volle Evangelie Gemeente in Amersfoort, waar ik opgegroeid ben, kreeg je bij bepaalde gebeurtenissen in je leven een bijbeltekst mee. Dat was voor mij, voor ons, een belangrijk onderdeel van die gebeurtenis. *Ik zie dat dan ook zo dat God ook op deze wijze tot mij, tot ons sprak.*

Eind 1985 ben ik gedoopt en begin 1989 getrouwd. De teksten die ik, die wij, toen gekregen hebben, zijn echt onderdeel van ons leven geworden. In Amersfoort hadden we een grote JoVo groep. Jong volwassenen, een groep van wel 30 personen. Deze groep stond onder leiding van Jan Kees en Leni Roose en Henk en Roos van Pagée. We hebben daar mooie herinneringen aan. We deden als groep veel samen. We kregen onderwijs en zo konden we bouwen aan onze geestelijke groei als jong volwassene. We ervaren die periode als een belangrijke fase in ons leven. *Dankbaar zijn we voor deze periode met deze mogelijkheden en de tijd die onze leiders gestoken hebben in ons, als persoon en als groep.*

Bijbelteksten... speciaal voor mij, voor ons. God spreekt! Maar wat doen we met die teksten? Eigenen we die ons ook toe? Gaan we er mee aan de slag? Of zijn we ze vergeten? Of durf je er niet mee aan de slag te gaan, omdat ze misschien te confronterend zijn?

De bijbelteksten - uitgesproken over mijn en ons leven - vragen om een actieve houding van mijzelf. Die actieve houding heb ik, terugkijkend naar het leven reeds achter mij, niet altijd gehad. Het drukke leven van een jong gezin, het werkleven, het man en partner zijn, het vader-zijn, het dienstbaar zijn in de gemeenten die ik bezocht heb, de hobby's, het klussen etc. hebben vaak mijn aandacht gevraagd. En vragen dat nu nog steeds.

Maar in dit alles is het ook goed om aan mijn eigen geestelijke groei te blijven werken. *Het gaat om het meer en meer op Christus willen gaan lijken.* Groei staat in verbinding met veranderen. Veranderen is een werkwoord. Dat vraagt in beweging komen. Maar het levensproces van het meer en meer op Jezus willen lijken kan ik niet in eigen kracht. Dan moet mijn ego aan de kant en Gods Geest meer en meer de ruimte krijgen. Een gemakkelijk geschreven tekstregel, maar een moeilijk proces. Er komt zo veel op ons af en... we laten

zo veel op ons af komen. Soms overkomt ons iets, maar vaker laten we onze gedachten en interesses naar andere zaken uitgaan... Wanneer God tot ons spreekt via een bijbeltekst, dan zegt Hij niet tegelijkertijd: "kom maar weer terug wanneer je klaar bent!" Nee, Hij biedt gelijk hulp aan. Maar pak je die hulp ook aan? Of probeer je het zelf?

Onze trouwtekst is: *"Ik leer en onderwijs u de weg die gij gaan moet, Ik raad u; mijn oog is op u."* Psalm (32 vers 8 – NBG-vert.)

Een mooie tekst, die we regelmatig even noemen in ons leven. God zal ons leiden en onderwijzen. Hoe mooi is dat!! Roos van Pagée had die tekst mooi opgemaakt en ingelijst en aan ons overhandigd op ons huwelijk. Nog steeds staat dit cadeau in ons huis zichtbaar voor een ieder die er langskomt.

God wil ons leren en onderwijzen, Hij is met ons, Zijn oog is op ons... Er staat niet bij **hoe**, maar **dat** God het zal doen, ons leren en onderwijzen. Maar je kan je pas laten leiden als je geleid wil worden. Deze tekst vraagt een VOLLEDIGE overgave aan God!

Psalm 32 Van David. Een leerdicht.

1 Welzalig hij, wiens overtreding vergeven, wiens zonde bedekt is; 2 welzalig de mens, wie de Here de ongerechtigheid niet toerekent, en in wiens geest geen bedrog is. 3 Want zolang ik zweeg, kwijnde mijn gebeente weg, onder mijn gemjammer de ganse dag; 4 want dag en nacht drukte uw hand zwaar op mij, mijn merg verdroogde als in zomerse hitte. 5 Mijn zonde maakte ik U bekend, en mijn ongerechtigheid verheelde ik niet; ik zeide: Ik zal de Here mijn overtredingen belijden, en Gij vergaapt de schuld mijner zonden. 6 Daarom bidde iedere vrome tot U ten tijde dat Gij U laat vinden; zelfs bij een stortvloed van geweldige wateren zullen die hem niet bereiken. 7 Gij zijt mij een verberging, Gij bewaart mij voor benauwdheid, Gij omringt mij met jubelzangen van bevrijding. 8 Ik leer en onderwijs u aangaande de weg die gij gaan moet; Ik raad u; mijn oog is op u. 9 Weest niet als een paard, als een muilnier zonder verstand, welks trots men bedwingt met toom en bit, opdat het u niet te na kome. 10 Talrijk zijn de smarten van de goddeloze, maar wie op de Here vertrouwt, die omringt Hij met goedertierenheid. 11 Verheugt u in de Here en juicht, gij rechtvaardigen; jubelt allen, gij oprechten van hart.

Ik heb de hele Psalm, waar onze trouwtekst in stond, meerdere keren in mijn leven gelezen en kan niets anders zeggen dan dat deze hele Psalm rijke gedachten en waardevolle aanwijzingen geeft over mijn, ons leven met God!

Bijvoorbeeld: geen bedrog hebben in je leven, je zonden

belijden, schuldvergeving ontvangen, Gods bescherming ervaren, je verstand gebruiken en niet trots zijn.... In een boek van Derek Prince, met de titel 'Lucifer ontmaskerd', las ik een hoofdstuk over de werkelijke drijfveer van Lucifer om tegen God in te gaan, zijn eerste zonde. Ezechiël 28 vers 17 zegt: **Je schoonheid had je hoogmoedig gemaakt, je had je wijsheid en luister verkwanseld.** Ik citeer: Wat was Lucifers oorspronkelijke drijfveer? Wat was zijn eerste zonde? Trots. De eerste zonde vond plaats in de hemel, niet op aarde. Het was geen dronkenschap, het was geen overspel, het was zelfs geen leugen. Het was trots. En dit is nog steeds de meest dodelijke van alle zonden. Er zijn massa's kerkgangers die nooit van hun leven ook maar zouden denken aan overspel of dronkenschap, maar die heel gemakkelijk verleid worden tot trots, zonder dat ze zich realiseren hoe gevaarlijk dat eigenlijk is. De aartsengel Lucifer was zo mooi dat hij trots werd. De verandering van aartsengel Lucifer naar satan, kwam tot stand door zijn trots. **Door je grote schuld, door je oneerlijke handel, waren je heiligdommen ontwaard.** (Ezechiël 28 vers 18). Lucifer was verantwoordelijk voor de heiligdommen van God in de hemel. Hij had de leiding over de aanbidding. Hij was de cherub die de plaats bedekte waar de aanwezigheid van God was. Hij was verantwoordelijk voor de muziek. Hij was een artiest. Hij was het helemaal. Maar toen kwam hij in opstand en viel. Hoogmoed! (Uit *Lucifer ontmaskerd* – Derek Prince).

Trots.....dat zette mij aan tot verder nadenken over mijn eigen leven. Wat is trots? Ben ik trots?

Dit vond ik in een woordenboek:

1) gevoel waardoor je wil laten zien dat je iets goed hebt gedaan of iets moois hebt.

2) gevoel dat je meer waard bent dan anderen

Beide omschrijvingen laten heel duidelijk zien dat het om je eigen persoon gaat. Je 'ik' staat centraal en dat beïnvloedt ook nog je doen en laten, je denken en spreken.

Ik bekeek mijzelf en vroeg aan de Heer of ik trots was. Ik sprak daar ook met anderen over en kwam tot de volgende conclusie: Mijn trots zit niet in het laten zien van wat ik heb en wie ik ben en wat ik allemaal kan (zelfs op mijn middelbare leeftijd nog). Maar in gesprek met anderen kwam het woord *autonoom* ter sprake. En dat raakte mij wel. "Ik wil alles zelf wel kunnen doen." "Anderen mogen helpen, maar dat hoeft niet." "Ze zijn welkom maar ik kan het ook zelf wel". "Laat mij mijn gang maar gaan, ik kom er wel". "Ik wil geen ander tot last zijn, die hebben het al druk genoeg."

Hier herkende ik mij wel in. Het zette mij aan tot denken. Ook dit kan een vorm van trots zijn. Je kan zelfs vanuit je relatie met God autonoom willen zijn. De vraag is echter of dat *ten diepste* wel kan, kijkend door Gods ogen. Je vraagt

iedere dag om Gods leiding in je leven, je leest je Bijbel. Je wil als volgeling van Jezus en kind van God iedere dag leven. Maar toch wil je het allemaal zelf doen... je weet het wel beter... Deze vorm van trots, want zo wil ik het toch noemen, kan velen in de weg zitten. Het heeft mij ook aan het denken gezet. En ik ben bereid om mijzelf te onderzoeken. In de Psalm van onze trouwtekst stond het al, 33 jaar geleden.

God dringt zich niet op. Hij wacht op jou. Tot je bij Hem komt met een houding dat je onderwezen wil worden en geleerd wil worden. Dat je je hoofd buigt en wacht tot Hij spreekt in je hart, door Zijn Geest. Ik ben dankbaar voor Gods geduld met mij en de mogelijkheid dat ik iedere dag mij mag keren naar Jezus, Gods Zoon, die mij wil leiden en helpen. Die mij leert om meer en meer mijzelf te onderzoeken en weg te doen wat een volledig leven met Jezus en God in de weg staat. Trotseer jij iedere vorm van trots? Doe dat dan in nederige afhankelijkheid van onze Heer en God, de liefdevolle Schepper!

LIEDEREN om mee te zingen of te leren

Op [YouTube](#) staan inmiddels 25 Kapelklanken-liederen (zoeken op 'Christengemeente Den Haag'). Hierbij 21 en 22: **Lied 21**, 'Door Gods genade en heil herstel van ons menszijn' geeft weer wat Jezus voor ons gedaan heeft zodat wij tot onze bestemming kunnen komen. Je kan het lied [HIER](#) beluisteren.

Lied 22, 'Ja, wij zullen het beleven', is geheel anders. Op het oorspronkelijke lied: 'We gonna take this land for Jesus', heeft Frank de Graaff destijds een tekst gemaakt. Het gaat over de late regen en de Geest die ons zal vervullen. Zo kan Gods volk tot volheid komen. Je kan het lied [HIER](#) beluisteren, gezongen door de (toenmalige) 'Schakels.'

Henk Verbeek

STUDIEBLADEN

Onder de lezers van Hoger-op zijn er die de ontwikkeling van het evangelie van het Koninkrijk der hemelen in het (voormalige) blad Kracht van Omhoog (en wellicht Levend Geloof) hebben meegekregen, maar onbekend zijn met de verdere ontwikkelingen in de boodschap via de Studiebladen. Daarom hier de links voor diegenen die zich daarin willen verdiepen:

[Studiebladen](#) (C. Visser: no.'s 1-80)

[Bijbelstudies](#) (C. Visser: no. 1-62)

[Studiebladen](#) (J.G. Bulthuis: no.'s 1-81)